

ምዕራፍ አምስት

የአገልግሎት ጥሪ፥ ቅንዓት፥ ራዕይና መዳረሻ

(CALLING, PASSION, AND VISION)

◆ “ለአገልግሎት ሾሞኝ ታማኝ አድርጎ ስለ ቆጠረኝ ኃይል የሰጠኝን ክርስቶስ ኢየሱስን ጌታችንን አመሰግናለሁ።
(1ጢሞ. 1፡12)

◆ “... የቤትህ ቅንዓት ይበላኛል ...” (ዮሐ. 2፡17)

◆ “... ስለዚህ ከሰማይ የታየኝን ራዕይ እምቢ አላልሁም።”
(ዮሐዋ. ሥራ 26፡19)

I. የአገልግሎት ጥሪ፡-

ሀ. ትርጉሙ ወሰን

የአገልግሎት ጥሪ “እግዚአብሔር እኛን ለራሱ ክብር የእርሱ ዕቃ እንድንሆን ወደራሱ ሲጠራን፤ ሁለንተናችንን፤ የምናደርገውና ያለንም ሁሉ፤ በፍፁም መሰጠት ፥ በሙሉ ኃይልና፥ ትኩረት ለወንጌል ጥሪና አደራ መለየት ማለት ነው።”⁷³ የአገልግሎትን ጥሪ በተመለከተ የደቡብ አፍሪካው አርክ ቢሾፕ ዲስሞንድ ቱቱ እንዲህ ይላሉ፡-

“በዓለም ላይ ሦስት ዓይነት ሰዎች አሉ፡- ነገሮች እንዲከናወኑ የሚያደርጉ፥ ነገሮች ሲከናወኑ የሚያዩ ተመልካች የሆኑና ነገሮች ከተከናወኑ በኋላ ክብሩን ለመውሰድ የሚረጉ።”

⁷³ Os Guinness, *The Call: Finding and Fulfilling Central Purpose of Your Life*, (Nashville, TN: Word Publishing Group, 1998, 2003), 29.

ድ የሚፈልጉ። በተቻለህ መጠን በመጀመሪያው ቡድን ለመሆን ሞክር፤ ምክኒያቱም እዚያ የሚገኙት በጣም ጥቂት ናቸው።”

የአገልግሎት ጥሪ እግዚአብሔር በመለኰታዊነቱ ግለሰቦች ሙሉ ዘመናቸውን በመንግሥቱ ሥር የእግዚአብሔርን ሕዝብ እንዲያገለግሉ ለተለየ ዓላማ የሚለዩበት የከበረ ጥሪ ነው።

❖ “ሐዋርያ ሊሆን የተጠራ፥ የኢየሱስ ክርስቶስ ባሪያ ጳውሎስ... ለእግዚአብሔር ወንጌል ተለየ። ...እርሱም ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ነው።”

(ሮሜ. 1:1-4)

❖ “በእግዚአብሔር ፈቃድ የኢየሱስ ክርስቶስ ሐዋርያ ሊሆን የተጠራ ጳውሎስ ...” (1ቆሮ. 1:1)

❖ “በኢየሱስ ክርስቶስ ከሙታንም ባነሣው በእግዚአብሔር አብ ሐዋርያ የሆነ እንጂ፥ ከሰዎች ወይም በሰው ያልሆነ ጳውሎስ” (ገላትያ 1:1-2)

የአገልግሎት ጥሪ ባለቤትና ምንጩ የሠራዊት ጌታ እግዚአብሔር በመሆኑ “ከሰዎች ወይም በሰው” የሚመጣ አይደለም። መለኰታዊ / እምላካዊ ጥሪ ነው። የአገልግሎት ጥሪ ዋና ዓላማው መልዕክትና መልዕክተኛ የሆነው ወንጌል፥ ማለትም ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስን በፍፁም መስጠት መስበክ፥ ማወጅና፥ የምሥራቹን ለሰው ሁሉ መናገር፤ ጌትነቱንም በኑሮ ማሳየት፤ አዳኝነቱንም መግለጥ ነው። ይህም የሚደረገው ሐዋርያው ጳውሎስ “መንፈሳዊውን ነገር ከመንፈሳዊው ነገር ጋር አስተያይተን መንፈስ በሚያስተምረን ቃል ይህን ደግሞ እንናገራልን እንጂ የሰው ጥበብ በሚያስተምረን ቃል አይደለም።” እንዳለው (1ቆሮ. 2:13) በመንፈስ ቅዱስ ኃይልና ቅባት የሚደረግ አገልግሎት ነው። በመጨረሻም የእግዚአብሔርን ክብር በሙላት ያለመታገድ እንዲገለጥ ማድረግ ነው።

ለ. ስለ አገልግሎት ጥሪ የተሳሳቱ አመለካከቶች፡-

የአገልግሎት ጥሪ በብሉይም ይሁን በአዲስ ኪዳን የእግዚአብሔር ቃል ስናነብ ለአገልግሎት የተጠሩ ሰዎች መኖራቸው አሌ የማይባል ሐቅ ነው።

❖ በብሉይ ኪዳን፡- ሌዋውያን (ዘፀ. 28:1፤ 29:1-9፤ 30:22-33፤ 40:9-16፤ 34-38፤ ዕብ. 5:1-4)፤ ክህናት (ዘፀ. 28:1፤ 41፤ 29:1፤ 7-9፤ 30:1-33፤ 40:1-38)፤

ነቢያት (መ·ሴ ዘፀ. 3:1-13፥ ሳሙኤል፡- 1ሳሙ. 3:1-21፤ ኤልያስ፡- 1ነገ. 17:1፤ ኤልሳቦ፡- 1ነገ. 19:16፤ 19-21፤ ኤርምያስ፡- ኤር. 1:4-10፤ ወዘተ)፤ መሳፍንት (ጌድዮን መሳ. 6:11-27፥ ሳምሶን፡- 13:1-25)፤ ነገሥታት (ንጉሥ ሳዖል፡-1ሳሙ.10:1-27፤ ንጉሥ ዳዊት፡-1ሳሙ. 16:1-13)።

◆ በአዲስ ኪዳንም፡- አሥራ ሁለቱ ደቀመዛሙርት፡- (ማቴ. 4:18-20፤ ማር. 1:16-20፤ 3:13-18፤ ሉቃስ 5:1-11፤ ይፕሐ. 1:35-51)፤ ሐዋርያው ጳውሎስ፡- (ዮሐዋ. ሥራ 9:1-31)፤ አራቱ ቢሮዎች (OFFICES) (ሐዋርያት፥ ነቢያት፤ ወንጌል ሰባኪዎችና እረኞችና እስተማሪዎች)፤ ልዩ ልዩ የጸጋ ስጦታዎችም (ሮሜ. 12:3-8፤ 1ቆሮ. 12:4-11)።

የአገልግሎት ጥሪ በተመለከተ ግን ጥግ የያዙ እና ከእግዚአብሔር ቃል የማይጣጣሙ የሰው አስተሳሰቦች እንዳሉ መጥቀሳችን አንድም እነዚህን አጉልና የማይመቹ ሐሳቦችን ለማረምና ለማስተካከል፤ ሌላው ደግሞ እውነት የሆነውን ለማስጨበጥ ይረዳል ብዬ አምናለሁ።

1. አንደኛው አመለካከት “የተለጠጠ መንፈሳዊነት ያለው” (MYSTICAL SUBJECTIVISM) ነው። ይህ አመለካከት ሰው እግዚአብሔር ጠርቶኛል ለማለት የሚችለው ለሐዋርያው ጳውሎስ “የብርሃን ነፀብራቅ ልምምድ” ከሰማይ ሲላክለት ብቻ ነው ብሎ ያምናል። እንዲህ ዓይነት የተለየ ልምምድ ከሌለው ግን ጌታ ጠርቶኛል ማለት አይችልም ብሎ ያምናል። እንዲህ ዓይነት አስተሳሰብ ያላቸው ሰዎች እግዚአብሔርን በመለኮታዊ ኃይልና አሠራሩ ልዩ ልዩ የጥሪ መንገዶች እንዳሉት ሙቀበል የማይፈልግ አመለካከት ነው። ሌላው ችግሩ ደግሞ ከእግዚአብሔር ቃል ይልቅ ለልምምድ ትልቅ ቦታ ይሰጣል።

2. ሁለተኛው አመለካከት ደግሞ የአዕምሮ ዳሰሳ (RATIONAL OBJECTIVISM) የሞላበት የመጀመሪያውን አጉል መንፈሳዊነት ለመፃረር የተደረገ አቋም ነው። ይህ አመለካከት እግዚአብሔር ሰዎች ለሙሉ ጊዜ አገልግሎት አይጠራም፤ መጥራትም አቁሟል ብሎ ያምናል። በዚህ አመለካከት ለሙሉ ጊዜ አገልግሎት የተለየ ጥሪ የሚያስፈልገው ሳይሆን፤ ከሥራ መስኮች አንዱ አማራጭ ነው ብሎ ያምናል። እንዲህ ዓይነት አቋም በፓስተሮችና ለሙሉ ጊዜ አገልግሎት የተጠሩ ሰዎች ተፃራሪ ብቻ ከመሆኑም በላይ ሳያውቀውም (ወይንም እያወቀ) የእግዚአብሔር ቃል ሥልጣን የሚጋፋ አቋም ነው። የእግዚአብሔር መለኮታዊ አሠራርንም ይጋፋል።

ሐ. እግዚአብሔር ለአገልግሎት ሲጠራ፡-

1. በመጀመሪያ እግዚአብሔር የሚያየው የሰውን ባሕርይ ነው። “... ሰው እንዲያይ እግዚአብሔር አያይምና... ሰው ፊትን ያያል እግዚአብሔር ግን ልብን ያያል አለው።” (1ሳሙ. 16:6-13) ሐዋርያው ጳውሎስም ለአመራር የሚበቁትን መሪዎች መለኪያ የሚሆን መመርያ ሲጽፍ የጠቀሳቸው ሦስት ዋና ነገሮች (ወጥነት፣ ታማኝነት፣ እና ራስን መግዛት) የሰውን ባህርይ የሚያመለክቱ ናቸው። ጌታ ኢየሱስም ለደቀ መዛሙርቱ የሰጣቸው መለኪያ የዚህ ሁሉ መሠረት ነው።

❖ “ከእኔም ተማሩ፤ እኔ የዋህ በልቤም ትሁት ነኝና...” (ማቴ. 11:29)

❖ “የእህዛብ አለቆች እንዲገዙላቸው ታላላቆቹም በላያቸው እንዲሰለጥኑ ታውቃላችሁ። በእናንተስ እንዲህ አይደለም፤ ነገር ግን...” ማቴ. 20:20-28)

2. እግዚአብሔር ሰዎችን ሲጠራ የተፈጥሮ ችሎታቸውንም ይሁን፤ ወይንም ያላቸውን ዳራ (BACKGROUND) ሊጠቀምም ወይም ላይጠቀም ይችላል። እግዚአብሔር አብዛኛውን ጊዜ ምንም ዓይነት አቅምና ችሎታ የሌለውን ሰው አስነስቶ መጠቀምን ይወዳል። እንዲህ ዓይነቱን ሰው በቃሉና በመንፈስ ቅዱስ ኃይል አስነሥቶ መጠቀም ልማዱ ነው። (1ቆሮ. 1:26-31) ጌታ የጠራቸውና ዓለምን በወንጌል ኃይል እንዲደርሱ ያስቻላቸው አሥራ ሁለቱ ሐዋርያት አሣ ከማጥመድ ሌላ ምንም የተወሳሰበ እውቀት ያልነበራቸውና በዘመኑ የነበረውን የትምህርት ተቋም ውስጥ ገብተው ያልተማሩና፤ ሐዋርያው ጳውሎስም “...ደካሞች፤ ... ያልከበሩ...፤ የምናፍርባቸው ብልቶች...” የሚላቸውን (1ቆሮ. 12:22-24) ሰዎችን ነው። (የሐዋ. ሥራ 1:11÷2:8፤ 4:13÷ 5:28) በሌላ በኩል ደግሞ እንደ ሐዋርያው ጳውሎስ ዓይነት ሲጠራ “በመካከላችሁ ሳልሁ ከኢየሱስ ክርስቶስ በቀር፤ እርሱም እንደተሰቀለ ሌላ ነገር እንዳላውቅ ቆርጧል ነበረና።” (1ቆሮ. 2:2፤13) እንዲሉና በፍፁም ትህትናና መሰጠት እንዲያገለግሉት ያደርጋቸዋል። “ጸጋዬ ይበቃሃል፤ ኃይሌም በድካምህ ይፈጸማልና” (2ቆሮ. 12:9) ይላቸዋል።

3. እግዚአብሔር የሚጠራቸውን ሰዎች ያዘጋጃቸዋል። ጌታ እግዚአብሔር፡-

- ◆ ዮሴፍን ለአሥራ ሦስት ዓመታት በመከራ ካሳለፈው ካሳለፈው በኋላ ሰማንያ ዓመታት ከጌታ በረከትንና ብድራትን የሚቀበልባቸው ዓመታት ከመስጠቱም ሌላ፡ አስደናቂ የሆነ አመራር እንዲመራና ጥሪውን እንዲለማመድ አድርጎታል
- ◆ እግዚአብሔር ሙሴን ሲጠራው ለአርባ ዓመታት በግብፅ ቤተ መንግሥት ሆኖ የተማረውን ትምህርት ለትዕቢት ምክኒያት እንዳይሆነው በማሰብ ለአርባ ዓመታት በምድረ-በዳ የበሳች እረኛ እንዲሆን ካሰለጠነውና ከቀረፀው በኋላ፡ ለአርባ ዓመታት የአሥራኤልን ሕዝብ አስደናቂ በሆነ አመራር እንዲመራና የተጠራበትን ጥሪ እንዲያከናውን አድርጎታል። (የሐዋ. ሥራ 7:23፤30፤42)
- ◆ ዳዊት በአባቱ የተረሳና ለቁም ነገርም ያልታሰበ (1ሳሙ. 16:11፤ ምዝ. 27:10) ፤ በወንድሞቹም የተጠላ (1ዋሙ. 17:28-29)፤ በነቢዩ ሳሙኤልም ያልታሰበ (1ዋሙ. 16:6-13)፤ በጎልያድ ዓይንም የተናቀ (1ሳሙ. 17:41-42)፤ እና በንጉሥ ሳዖል ዓይን የማይሞላና (1 ሳሙ. 17:31-33) እጅግም የተጠላ (1ሳሙ. 18:9፤12፤15፤17:29፤ 19:1፤ 22:17-19) ነበር። በአንፃሩም በእግዚአብሔር ዘንድ የተወደደ (1ሳሙ. 16:7፤ 12-13፤ የሐዋ. ሥራ 13:22-23) በንጉሥ ሳዖል ልጅ በዮናታንም የተወደደ (1ሳሙ. 18:1-3) በእስራኤልም ሕዝብ የተወደደ (1ሳሙ. 18:7-8)፤ በአህዛብ ነገሥታት ዘንድም የተከበረ (1ሳሙ. 21:10-12፤ 29:5-6፤9) ነበር። እግዚአብሔር ዳዊትን በብዙ መከራ ካሳለፈውና ካሳደገው በኋላ፤ ከአብርሃም ቀጥሎ ሁለተኛው አምድ የሆነ አባት እንዲሆን አድርጎታል። (ማቴ. 1:1) ሐዋርያትም ነቢይነቱን አሰረግጠዋል። (የሐዋ. ሥራ 2:30)
- ◆ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ አሥራ ሁለቱን ደቀ መዛሙርት የራሱ ሕይወትና አገልግሎት ካራኩለም በሆነበት ልዩ ትምህርት ቤት ውስጥ አስገብቶ ለሦስት ዓመት ተኩል አሰልጥኖአቸዋል።
- ◆ ሐዋርያው ጳውሎስም ጌታ ኢየሱስ በራዕይ ከተገለጠለት በኋላ፤ ለመፀለይናየእግዚአብሔርን ቃል ለማጥናት በዓረብ አገር ለሦስት ዓመታት ራሱን ሰውሮ ተቀምጧል። (ገላ. 1:15-2:2)

4. እግዚአብሔር የሚጠራቸውን ሰዎች ለተጠሩበት አገልግሎት እንዲበቁ ያስታጥቃቸዋል። እግዚአብሔር ከምናስበው በላይ ጥበብ የተሞላ አምላክ ስለሆነ፤ መከራ ሲያመጣም እንደ አቅማችን ነው፤ (1ቆሮ. 10:12-13)፤ ትዕዛዝ ሲሰጥም እንደ አቅማችን ነው፤ (ራዕይ 2:24)፤ እና የጸጋ ስጦታ ሲሰጥም እንደ አቅማችን መጥኖ ነው!!! (1ቆሮ. 12:11፤ ማቴ. 25:14)

መ. የአመራር አገልግሎት ልዩነት፡-

በመሪነት የሚቀመጡ ሰዎች ሁሉ በጅምላና በአንድ ዓይነት ማየቱ የሚረዳ አይመስለኝም። ሦስት የተለያዩ ፀጋ ያላቸው መሪዎች እንዳሉ ማወቁ የጠቅማል ብዬ አምናልሁ።

1. ራዕይ ያላቸው መሪዎች፡- (Visionary Leaders)

እነዚህ መሪዎች የመምራት ጸጋና ችሎታ ያላቸው ከመሆኑም በላይ ወደፊት ሊደረግ የሚችለውን አርቀውና አጥልቀው የማየት ችሎታ ያላቸውና የእግዚአብሔር ሕዝብ የሚያድግበትና የሚጎለብትበትን አዳዲስ መንገድ የመተለም የማሳየትና የማሳመን ስጦታ አላቸው።

- ትኩረታቸው፡- አዳዲስ የአገልግሎት በሮችን መክፈትና በሰዎች ውስጥ ያለውን እምቅ የጸጋ ስጦታ እንዲጠቀሙበት ማነጣጠል ነው።
- አጠባበቃቸው፡- ባለው ሁኔታና እየተደረገ ባለው አገልግሎት ስለማይረኩ፤ ለውጥ መምጣት እንዳለበት ያምናሉ።
- ሰላሳበት ቤተክርስቲያን ሰዎች ያላቸው አመለካከት፡- ቤተ ክርስቲያኒቱ እያደገች ያለችና ለውጥ ለማምጣት የምትጥር ሕይወት ያላት ነች ይላሉ።
- የሚጠይቁት ጥያቄ፡- ሰው ሁሉ በራዕይ ውስጥ ንብቷል?
- አደጋው፡- መሪውን ታዋቂና ዝነኛ እንዲሆን ይፈትነዋል፤ ወይንም ደግሞ የቤተ ክርስቲያን ፖለቲካ እንዲጫወትና ራዕዩን፤ እንዲጥል ሊያደርገው ይችላል።
- ❖ ሊጠየቅ የሚገባ ጥያቄ፡- የክርስቶስን የክብር ወንጌል እንዲሮጥ አድርጓል ወይ? የእግዚአብሔርን ሥራ እንዲሰፋ ምክኒያት ሆኖአል ወይ?

2. የአስተዳደር ስጦታ ያላቸው መሪዎች፡- (Administrative Leaders)

እነዚህ መሪዎች የአስተዳደር ስጦታና ችሎታ ያላቸው መሪዎች ከመሆናቸውም ሌላ፤ በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ያለው የሰው፣ የገንዘብና የንብረት ሀብት እንደሚገባው መዋሉን ማየት፣ መገንዘብ፣ መቆጣጠርና መገምገም የሚችሉበት ችሎታ አላቸው።

- ትኩረታቸው፡- ቅደም ተከተል ፕሮግራሞች፣ መዋቅሮችና ዘዴዎች፤

- አጠባበቃቸው:- መለኪያዎች መጠበቃቸውና መከበራቸው እንደ ዋና ነገር ይቆጥሩታል።
- ስላሌቦት ቤተክርስቲያን ሰዎች ያላቸው እይታ:- በሚገባ የምታስተዳድር፤ ቋሚነት ያላትና የተረጋጋች ቤተ ክርስቲያን እንደሆነች ያስባሉ።
- የሚጠይቁት ጥያቄ:- ይሠራል ወይ?
- አደጋው:- ቤተ ክርስቲያንን በውጭ እንደሚሠሩባቸው ካምፓኒዎች ወይም ድርጅቶች “ለማስተዳደር” ሲሞክሩ የክርስቶስ አካል የተለየ መሆኑን ስለማያስተውሉ መንፈሳዊ አቅጣጫውን ሊረሱና እግረ መንገዳቸውን አገልጋዮችንም ሆነ የእግዚአብሔርን ሕዝብ ሊጎዱ ይችላሉ።
- ◆ ሊጠየቅ የሚገባ ጥያቄ:- ከጌታ ሐሳብ ጋር ይሄዳል፤ ከመንፈስ ቅዱስ አሠራር ጋር ይስማማል? በቀኑ መጨረሻ የእግዚአብሔር ክብር እንዲገለጥ ምክኒያት ይሆናል?

3. የእረኝነት ጥሪና ስጦታ ያላቸው መሪዎች:- (Shepherding Leaders)

እነዚህ መሪዎች የእረኞች አለቃ የሆነውን ጌታን በመምሰል የእግዚአብሔርን ሕዝብ በእረኝነት/ በመጋቢነት ሆነው ለመምራት የተጠሩና የእረኝነት ጸጋቸውን በአንድ አጥቢያ ቤተክርስቲያንም ይሁን ወይንም በሰፊው የክርስቶስ አካል መካከል የሚለማመዱ መሪዎች ናቸው።

- ትኩረታቸው:- ሕዝብን ማነፅና መገንባት፤ ሰዎችን በፍቅር፤ የአካሉን ሐብረት ማጠናከር፤ መጠበቅና እንግዶችን የመቀበልና የማስተናገድ።
- አጠባበቃቸው:- ሰው ለእነርሱ ክብር ነው። ስለዚህም ግለሰብን፤ ቤተሰብንና ሕዝብን ማገልገል ዋና ጥሪያቸው ነው።
- ስላሌቦት ቤተ ክርስቲያን ሰዎች ያላቸው አመለካከት:- የሰዎችን ውስጣዊ ፍላጎት የምታሟላ ቤተ ክርስቲያን አድርገው ያይዋታል።
- አደጋው:- የሰዎችን ፍላጎት በማሟላት ሰውን ደስ ለማስገኘት የሚያገብድዱና ለመወደድ ፈላጊ ሊያስደርጋቸው ይችላል።
- ◆ ሊጠየቅ የሚገባ ጥያቄ:- የሰዎች ሕይወት ተለውጧል? ሕዝቡ ክርስቶስን በመምሰል እያደግ መጥቷል ወይ? “እርሱ ሊልቅ፤ እኔ ግን ላንስ ያስፈልጋል።” (ዮሐ. 3:30)

ሠ. ለአገልግሎት መጠራት መመዘኛዎች፡-

1. በዚህ ሰው ሕይወት ውስጥ የጌታ ጸጋ በግልጽ ይታያል ወይ?

እግዚአብሔር የጠራቸው ሰዎች የማይቋርጥ የጌታ ጸጋ በውስጥ ሕይወታቸው ምን፡ በአገልግሎታቸውም ይታያል፤ ይፈሳል፤ የሌላ ሰው ሕይወትም ይነካል። ንግግራቸውም ይሁን ጨዋታቸው፤ በውይይት መሃል፤ የሚናገሩትም ነገር ሁሉ በጸጋ የተቀመመ ነው። ስብከታቸውም፤ ትምህርታቸውም፤ ጸሎታቸውም ሰዎች የእግዚአብሔርን ጸጋ እንዲያደንቁ ያደርጋቸዋል፤ የበለጠም በጽድቅ ለመኖርም ልባቸው ይጨክናል። ለሰዎችም፤ ይልቁንም ለበደሉአቸውና ለጉዲቸው ሰዎች ይቅርታና ምሕረት ማድረግ ከጌታ የተሰጣቸው ጸጋ የተነሣ ዘወትር ይተጋሉ።

2. ሌሎች ሰዎች በዚህ ሰው ውስጥ ያለውን ጥበብና እውቀት ለመቅዳት ይፈልጋሉ?

የእግዚአብሔር ጥሪ እያላቸው ሰዎች በውስጣቸው የማይደርቅ የጥበብና የእውቀት ምንጭ ስላለ ብዙዎችን የማጠጣትና የመትከል ጸጋ አላቸው። ከውስጣቸው የሚፈልቀው ጥበብና እውቀት የጠለቀ ከመሆኑም በላይ፡ የሰሙአቸው ሰዎች ሁሉ ይነኩበታል፤ ይታነፁበታል። የሚናገሩት ሁሉ በእግዚአብሔር ቃል የተለወሰና በጸጋ የተቀመመ ስለሆነና በቅንነትም ስለሚናገሩት፡ ሰው ሁሉ ያምናቸዋል።

3. ይህ ሰው የሚኖረው መንፈሳዊ ኑሮው ያልተቆራረጠ (Consistent) ነው ወይ?

የእግዚአብሔር ጥሪ ያላቸው ሰዎች የሚኖሩት መንፈሳዊ ኑሮ የጸና፤ ያልተቆራረጠና የጓዳ ኑሮአቸው ከአደባባይ አገልግሎታቸው ጋር የሚጣጣም ነው። በልባቸው የሚያስቡትና በአፋቸው የሚናገሩት ነገር አንድና ወጥ ነው። (መዝ. 19:14) ሰው ቢያያቸው ባያያቸውም የትም ቦታና በየትኛውም ጊዜ ጽድቅና እውነት በማድረግ ወጥነት ያላቸው ሰዎች ናቸው። የተደበቀ፤ የተለበጠ፤ ወይም የተሠወረ ነገር የላቸውም። በብርሃን ለመመላለስ የቆረጠ ልብ አላቸው።

4. የዚህ ሰው መንፈሳዊ ሕይወት ጥልቀት አለው ወይ? የእግዚአብሔር ቃል እውቀቱ፤ የፀሎት ሕይወቱ፤ ሲናገርም የሐሳብ ብስለት አለው?

የእግዚአብሔር ጥሪ ያላቸው ሰዎች የእግዚአብሔርን ቃል ለማጥናትና ለጸሎት ብዙ ይተጋሉ፤ የጌታን ፊት ለማየት ናፍቆታቸው ነው። ከመንፈስ ቅዱስ ጋር ካላቸው

ው ሕብረት የተነሣ መናፍስትን የመለየት፣ ሰዎችም የተናገሩት ብቻ ሳይሆን ያልተናገሩትም ነገር የማድመጥ (Discernment)፤ በማንም ሰው አፍ ይነገር የእግዚአብሔር እውነት የሆነውን ለመስማትና ለመቀበል የሚችል ልብ አላቸው። የሚናገሩትም ሐሳብ የተሰበሰበና የተበጠበጠ ሳይሆን፤ ልቅም ያለ፤ እንደ ውሃ የሚፈስ፤ የነጠረና የበሰለ ነው።

5. ይህ ሰው በሰዎች መካከል በአድልዎ ይፈርዳል ወይ? ሰዎች ባላቸው የአገልግሎት ዓይነት፤ ባላቸው የኑሮ ቦታ (Status)፤ ዕድሜያቸውን በማየት ያደሳል?

የእግዚአምብሔር ጥሪ ያላቸው ሰዎች ሰውን ሁሉ በጌታ ዓይን ስለሚያዩ ሁሉም በፊታቸው የከበረ ነው። ሁሉም በአክብሮትና በፍቅር የመያዝ ፀጋ ስላላቸው ያለምንም አድልዎ ማገልገል ይችላሉ። በእግዚአብሔር ፊት የተለዩ የሆነ ሰው የሌለውን ያህል፣ በእነርሱም ፊት የተለዩ አቀራረብ የሚሰጡት ሰው የላቸውም። ጌታ እግዚአብሔር በእነርሱ ቦታ ቢሆን የሚያደርገውን ማድረግ ይቀናቸዋል። ሁሉንም በእኩልነት ማገልገልና ለሁሉም ሰው ፍትህ ማድረግ የዘወትር ውሳኔአቸው ነው።

6. ይህ ሰው በመከራ ውስጥ አልፎ ተፈትኖአል?

የእግዚአብሔር ጥሪ ያላቸው ሰዎች ጌታ ኢየሱስ “የሰው ሕይወት በእሳት ይቀመማልና” እንዳለው፤ በመከራ የተቀመሙ ናቸው። በመከራ አልፈው የተፈተኑ ስለሆኑ ስብከታቸው፤ ትምህርታቸው፤ ንግግራቸውም ሳይቀር ልብን ይነካል። ሰዎችንም ያፅናናል። በመከራ አልፎ የነጠረና፣ ግርድፍ የሆነ ጥሬና ያልተነካ ሰው፣ አገልግሎታቸው አንድ አይደለም። በመከራ የተቀመሙ ሰዎች ንግግራቸው ለዛ አለው፤ ስብከታቸው ሕይወትን ይነካል፤ ሕይወትንም ያመነጫል፤ የሰዎችም ልብ ከሚያልፉበት መከራ የተነሣ እንዳይወድቅም ተስፋቸውን ያድሳል።

7. ይህ ሰው ለአገልግሎት በመጠራቱ የሚያስከፍለውን ተምኖአል? ዋጋውን ለመክፈል በመስዋዕትነት ለማገልገልስ ፈቃደኛ ነው?

የእግዚአብሔር ጥሪ ያላቸው ሰዎች ድልድያቸው የተሰበረባቸው ሰዎች ስለሆኑ አገልግሎታቸውና ጥሪአቸው የሚያስከፍላቸውን ዋጋ ጠንቅቀው ያውቃሉ። ራሳቸውንም በመስዋዕትነትና በደስታ ያቀርባሉ እንጂ ከሚያገለግሉበት ቤተ ክርስቲያን ወይም መንፈሳዊ ድርጅት ስለሚያገኙት “ደመወዝ”፤ ተቅም ወይም ስለሚወጡበት የሹመት እርከን ድርድር ውስጥ አይገቡም። አገልግሎታቸውንም በገንዘብ አይተ

ምኑትም!!! የአገልግሎታቸውን ጥሪ ክብር ይጠብቃሉ። ሐዋርያው ጳውሎስ “ተስፋ-
ችን፤ ደስታችን ወይስ የትምክህታችን አክሊል ማን ነው? እናንተ ክብራችን ደስታ-
ችንም ናችሁና።” (1ተሰ. 2:19-20) እንዳለው የእርሱ ሽልማት የእግዚአብሔር
ሕዝብ ነው።

1. የእግዚአብሔር ጥሪ ያላቸው ሰዎች ሰው ባያያቸው ብዙም የማይመስገኑና
ያልተወሳሰቡ ቢሆኑም፤ ለእግዚአብሔርና ለእግዚአብሔር ሕዝብ የሚመቹ ጥራት
ያላቸው ልዩ ስጦታዎች አላቸው።

2. የእግዚአብሔር ጥሪ ያላቸው ሰዎች የጊዜ፤ የገንዘብ እና የስጦታዎች
ባለ አደራ እንደሆኑና ጌታም በዓላማ እንደሰጣቸው ያውቃሉ።

3. የእግዚአብሔር ጥሪ ያላቸው ሰዎች ማንነታቸውን የሚያውቁ ከመሆናቸው
ም በላይ የጠራቸውንና የታመኑበትንም ጌታ አጥልቀው ያውቃሉ።

4. የእግዚአብሔር ጥሪ ያላቸው ሰዎች ያልተቆራረጠ፤ የማይዋዥቅ፤ እና
አቅጣጫ ያለው የኑሮና የአገልግሎት ዓላማ ያላቸው ናቸው።

5. የእግዚአብሔር ጥሪ ያላቸው ሰዎች ለእግዚአብሔርና ለሕዝቡ የተሰጡ
ስለሆኑ የአገልግሎታቸው ፍሬ ቋሚና ዝላቂነት አለው።

ፈ. የአገልግሎት ጥሪ የሌላቸው ሰዎች ባሕርያት፡-

1. የእግዚአብሔር ጥሪ ሳይኖረው በአገልግሎት የተሠማራ ሰው አብዛኛውን
ጊዜ የሚረከው ባከናወናቸው ጉዳዮች ላይ ነው። ወደዚህ መሳካት የወሰደውን ሂደት
ይህን ያህል አይገደውም።

2. የእግዚአብሔር ጥሪ ሳይኖረው በአገልግሎት የተሠማራ ሰው በሕልሙም
በውኑም የሚያስበው በሥልጣንና በኃይል እርከን ላይ እንዴት እንደሚወጣና ሰዎች
ንም ሆነ ነገሮችን እንዴት ቁጥጥሩ ሥር እንደሚያውል ነው።

3. የእግዚአብሔር ጥሪ ሳይኖረው በአገልግሎት የተሠማራ ሰው መጨረሻ
በሌለው መስፋት፤ ትልቅነትና ስኬታማነት መረብ ውስጥ ራሱን ያጠላለፈና ከዚያም
መውጣት የማይችል ነው።

4. የእግዚአብሔር ጥሪ ሳይኖረው በአገልግሎት የተሠማራ ሰው ለወጥነት ምን
ም ግድ ስለማይለው የሕይወትም ይሁን የአገልግሎት ንፅህና የለውም። የእግዚአብ-
ሔር ቤት ገንዘብና ንብረትም ለራሱ ጥቅም ለማዋል፤ ከትዳሩ ውጭ ለመማገጥና
ከሌሎች አገልጋዮች ጋር በቂም በቀል ለመመላለስ ወደ ጓላ የማይል ሰው ነው።

5. የእግዚአብሔር ጥሪ ሳይኖረው በአገልግሎት የተሠማራ ሰው ከሰው ጋር አግ ቁብ ያለው የግንኙነት ጥምረት/ ሥምረት ለማድረግ የሚችልበት ፍላጎት፤ አቅምና የእና ውሳኔ የለውም። ስለዚህ ብዙ ሳይቆይ ከብዙ ሰዎች ጋር ስለሚነካካ ራሱንም ሆነ ሌሎችን ያቆስሳል።

6. የእግዚአብሔር ጥሪ ሳይኖረው በአገልግሎት የተሠማራ ሰው የውድድርና የፋክክር መንፈስ ስላለው “እኔ ልክ ነኝ፥ አንተ ግን ስህተተኛ፤ እኔ ሳሸንፍ አንተ ግን ተሸንፍ።” የሚል ጨዋታ በሕይወቱ ይጫወታል። ከዚህ የተነሣ ስለማንም አገልጋይ ጤነኛ የሆነና ሐቀኝነት ያለው አመለካከት ስለሌለው ከሌሎች አገልጋዮች ጋር በመ ፎካክርና እነርሱንም ሁሉ ከአገልግሎት እርከን ለማውረድ ሲታገል ዘመኑን ያሳልፋል።

7. የእግዚአብሔር ጥሪ ሳይኖረው በአገልግሎት የተሠማራ ሰው ከመጠን በላይ “በአገልግሎት” ይወራጫል፤ ቢሆንም በእግዚአብሔር ሕዝብ ላይ የሚያመጣው ለው ጥ ግን ምንም ነገር የለም። ለተመልካች ሰው ብዙ እየሠራ ሊመስል ይችላል፤ በጌታ ፊት ሲመዘን ግን “እንጨት፥ ሣር፥ አገዳ” (1ቆሮ. 3:12) እንደተባለ የገለበ ክምር ነው።

II. የአገልግሎት ቅንዓት፡- (Passion)

“የቤትህ ቅንዓት ይበላኛል።” (ሉቃስ 19:41-44)

ሀ. የአገልግሎት ቅንዓት ትርጉሙ ወሰን፡-

የአገልግሎት ቅንዓት ማለት የማያቋርጥ የውስጥ ናፍቆት ጉጉትና ሰቆቃ፤ እና ከውስጥ የማይጠፋና እንቅልፍ የሚያሳጣ የእግዚአብሔር ቤት ሲቃ ነው። እንዲህ ዓይነት የእግዚአብሔር ቤት ቅንዓት የእግዚአብሔር ጥሪ ያለውን ሰው በከፍተኛ ሆነ በዝቅታ፤ በምቹ ጊዜም አለጊዜውም፤ ደስ በሚሉ ዓመታትም በማይሉም የሚያ ቆየውና የሚያቆመው አገልግሎቱንም እንዲቀጥል የሚደረገው የውስጥ የሚያሞቅ እሳት ነው።

ለ. የእግዚአብሔር ቤት ቅንዓት ጥቅሞች፡-

እግዚአብሔር በጠራቸው ሰዎች ልብ የማይጠፋና የማያቋርጥ ናፍቆትና ሲቃ በሚያስቀምጥበት ጊዜ ጥሪ ያላቸው መሪዎች ርትዕ ባለው መንገድና በከፍተኛ ጥራ

ት የእግዚአብሔርን ሕዝብ እንዲያገለግሉ እጅግ ይረዳቸዋል። የእግዚአብሔር ቤት ቅንዓት በብዙ ችግሮች ብናልፍ፤ ብዙ መከራ ብንቀበልም፤ ተስፋ የሚያስቆርጡ ሁኔታዎች ቢያጋጥሙንም ቀጣይነት ያለው አገልግሎት ነገር ሁሉ ተፈትኖ የወጣ አገልግሎት እንድናገለግል ይረዳናል። ከዚህም ሌላ የእግዚአብሔር ሕዝብ ድካሙንና ጉስቱልናውን ሳናይ ጌታ ተስፋ ባልቆረጠበት ሕዝብ ተስፋ ሳንቆርጥ በመሰጠትና በጥራት እንድናገለግለው ያደርገናል።

ራዕይ ያለ ቅንዓት ደረቅ ነው፤ ሕይወት የለውም፤ ሕይወትም መስጠትን አይችልም። እንደዚሁም ቅንዓት ያለ ራዕይ ደግሞ የሰሜት ግልቢያ ነው። ይዘት የሌለው ቅርፅ ብቻ፤ መልክ የሌለው ፎርም ብቻ ነው። ስለዚህ ሁለቱም በጣም ራሊያዝ ይገባቸዋል።

III. የአገልግሎት ራዕይ፡- (Vision)

ሀ. የአገልግሎት ራዕይ ትርጉሙ ወሰን፡-

❖ “ራዕይ ባይኖር ሕዝብ መረን ይሆናል፡” (ምሳሌ 29:18)

❖ “... ስለዚህ ከሰማይ የታየኝን ራዕይ እምቢ አላልሁም፡”

(የሐዋ. ሥራ 26:19)

“ራዕይ ማለት ምናብን (Imagination) ተጠቅሞ ሁኔታዎችን አርቆና አጥልቆ የማየት ችሎታ፤ አሁን ያለውን ሁኔታ ማጤን (Insight) እና ወደ ፊት ሊሆንና ሊደረግ የሚገባውንም የማየት (Foresight) ችሎታ ነው። ራዕይ እየተደረገ ባለው ሁኔታና አሠራር አለመርካትና፤ ሊደረግ የሚችለውን አቅጣጫ ማየት ነው። ይህም ሁኔታ የጸድቅ ቁጣ በውስጣችን ይፈጥርና፤ የእግዚአብሔርን ፊት እንድናይ፤ ከእርሱም አዲስና መለኰታዊ ሐሳብ ተቀብለን በአዲስ አሠራር ነገሮችን አቅጣጫ እንድናስይዝ ያደረጋል።”⁷⁴

ራዕይ ማለት በአንድ ሰው ልብና አዕምሮ ውስጥ ስለ ወደፊት አካሄድ፤ አመራርና አሠራር ከእግዚአብሔር ዘንድ የተሰጠ/ የሰረፀ ግልፅና ትኩረት ያለው መለኰታ

⁷⁴ John R. W. Stott, *Involvement: Social and Sexual Relationships in the Modern World*, (Old Tappan, NJ: Fleming H. Revell Company, 1984, 1985), 249. See also Greenleaf, *Servant Leadership*, 236.

ፒ ሐሳብ ነው። ራዕይ ስለ እግዚአብሔር፥ ስለ ራስ፤ ስለ እግዚአብሔር ሕዝብና ስለ ሁኔታዎች ልዩ መረዳትን በማግኘት ላይ የተመረከዘ ነው።

◆ ራዕይ በባሕርይ ትጋትን፥ ጽናትን፥ የአገልጋይነት መንፈስንና ዲሲፕልን
የሚጠይቅ በቁም ነገር ሊወሰድ የሚገባ ነገር ነው!!!

ለ. የራዕይ ባሕርያት፡-

1. ራዕይ እንደ ሰደድ እሣት ተላላፊ (Contagious) ስለሆነ የሕዝብን ልብ ያነሳሳል። (ነገሥዳ 2:17-18)
2. ራዕይ የትኩረት አቅጣጫ አለው። (ነገሥዳ 2:17)
3. ራዕይ ያላቸው ሰዎች ልባቸው የተሰበረ ነው።
4. ራዕይ የባለ ራዕዩ የግል አጀንዳን ያስጥላል።
5. ራዕይ መሪውን በትሕትና እንዲኖርና እንዲመላለስ ያደርገዋል።
6. ራዕይ መሪውን የበለጠ የእግዚአብሔርን ፊት እንዲያይና ወደ እርሱም እንዲቀርብ ያደርገዋል።
7. ራዕይ የመሪውን ልብ ሙሉ እንዲሆንና በእርግጠኝነት እንዲያገለግል ያደርገዋል። (ነገሥዳ 2:20)
8. ራዕይ መሪው ከለመደው ጎጆ፤ ሳጥን፤ አካባቢ እንዲወጣ ያፈርስበታል። ከተ ለማመደው በላይ አልፎ እንዲያስብ ያደርገዋል።
9. ራዕይ በሌሎች ሰዎች ዘንድ ዓይነተ ብዙ የሆነ ተቃውሞ እንዲነሳ ያደርገዋል። (ነገሥዳ 2:10, 19፤ 4:1-3፤ 7-8፤ 6:1-19)
10. ራዕይ ባለ ራዕዩን አልፎ ይኖራል!!!

ሐ. የራዕይ ጥቅሞች፡-

1. ትልቅ ራዕይ መቀበል ከእኛ በላይና ያለፈ ስለሆነ በእግዚአብሔር ኃይል ሙሉ በሙሉ እንድንደገፍና እንድንታመን ያደርጋል።
2. ራዕይ ያለፈውን ዘመን ከአሁኑ ጋር እንድናገናኝ ስለሚረዳን የታሪክ ቀጣይነት ያለው አገልግሎት እንድናገለግል ይረዳል።
3. ራዕይ ቤተ ክርስቲያናችን አቅጣጫና ዓላማ ያላት እንድትሆን ያደርጋል።

4. ራዕይ ያለው ሰው ባለበት ቤተ ክርስቲያን የሕዝቡ ፍላጎትና መሰጠት እየጨመረና እያደገ ይመጣል።

5. ራዕይ ተቀባይነት ያለውና ቤተ ክርስቲያንን የሚያጎለብት ለውጥ እንዲመጣ ያደርጋል።

6. ራዕይ ቤተ ክርስቲያኒቱ አዳዲስ እዳሎቶችን ለማግኘት እንድትዘረጋና፤ በአቅሟ ሳትወሰን የራዕዩ ባለቤት የሆነው ጌታን ታምና እንድትወጣ ያደርጋል።

7. ራዕይ ለአዳዲስ ሐሳቦች፣ ምክሮች፣ ሕልሞች፣ እና ፈጠራዎች ልባችን የተከፈተ እንዲሆን ያደርጋል።

8. ራዕይ የወደፊት ብሩህ ተስፋ እንዲኖረን ያደርጋል።

9. ራዕይ በምንመራው ሕዝብ ልብ ውስጥ እርግጠኝነትን ይፈጥራል፤ ያነሣሣቸዋል፤ ለበለጠ መሰጠትም ያበረታታቸዋል።

10. ራዕይ በመሪውም ሆነ፤ በሕዝቡ ልብ ውስጥ አጣዳፊነትን (Urgency)፤ እና ጥራትን ይፈጥራል።

11. ራዕይ የአገልግሎታችን ፍሬ እንዲበዛ ያደርጋል።

12. ራዕይ መሪው በብዙ ጸጋና ኃይል እንዲወጣ፣ በብርታትና በትጋትም እንዲያገለግል ይረዳዋል።

መ. አብያተ ክርስትያናት ስለ ራዕይ ያላቸው አመለካከት፡-

የራዕይ አቀባበል በተመለከተ አብያተ ክርስቲያናት የተለያዩ ደረጃ አላቸው። ከዚህ ጋር በተገናኘ አራት የተለያዩ አብያተ ክርስቲያናት እንዳሉ መግለፁ አስፈላጊ ነው።

1. አንዳንድ ቤተ ክርስቲያኖች ራዕዩን ለመቀበል ይከዳሉ። ራዕዩ እውነት እንዳለው ያውቃሉ፤ በቤተ ክርስቲያኒቱ ባህል አሠራር ወይም ልማድ በመያዝ፤ ወይ ከትዕቢት የተነሣ፤ ወይንም ከፋና ጠማማ ልብ ያላቸው መሪዎች ስለሆኑ ለመቀበል አይፈልጉም።

2. ሌሎች ቤተ ክርስቲያኖች ራዕዩን ሙሉ በሙሉ ከመቀበል ይልቅ አብሮ ጎን ለጎን እንዲሄድ (Co-Exist) እንዲያደርግ ያደረጋሉ። እንዲህ ዓይነት አቀባበል ከይሉኝታ፤ ትችት ከመፍራት፤ ኃላፊነት ለመውሰድ ካለመፈለግ የሚመጣ “የጨዋ” ውሳኔ ነው።

3. ሌሎች ቤተ ክርስቲያኖች ደግሞ ራዕዩን ሙሉ በሙሉ ይቀበሉታል፤ ሆኖም ግን ለራዕዩ መፈፀም ምክኒያት የሚሆኑ አስፈላጊ ለውጦችን ለማድረግ፤ ራዕዩ የቤተ ክርስቲያኒቱ ራዕይ ለማድረግና በገንዘብ አቅጣጫ አስፈላጊውን ባጀት ለማውጣት አይፈልጉም፡፡

4. ሌሎች ቤተ ክርስቲያኖች ግን ራዕዩን ከመቀበላቸውም አልፈው፤ የቤተ ክርስቲያኒቱ ራዕይ እንዲሆን ያደርጋሉ፡፡ ከዚያም በላይ አስፈላጊውን የሰው፤ የገንዘብና የጊዜ ሀብት ሁሉ ከራዕዩ ጋር እንዲሄድ በጣም ወሳኝ የሆኑ በሥራ የሚተረጉሙ ዕቅዶችን ያወጣሉ፡፡ የሚያስከፍለውን ዋጋ ለመክፈልም ፈቃደኞች ናቸው፡፡ በጉልህ የሚታዩ ለውጦች እንዲመጡ ያደርጋሉ፡፡ ራዕይ ከግለሰቡ እጅ ተቀብለው የጋራ ራዕይ እንዲሆን ከራሳቸውም አልፈው፤ የእግዚአብሔርን ሕዝብ በራዕዩ እንዲስማማና እንዲሠማራ ያደርጋሉ፡፡

ሠ. ራዕይ የሚደበዝዝባቸው ምክኒያቶች፡-

ከእግዚአብሔር የተሰጠን ራዕይ ሊደበዝዝ፤ ወይም ሊጠፋ፤ ካልተጠነቀቅን ደግሞ አቅጣጫውን ሊሰት ይችላል፡፡ ራዕይ እንዲደበዝዝ ምክኒያት ከሚሆኑ ነገሮች ጥቂቶቹን ለመጥቀስ እሞክራለሁ፡፡

1. በአመራር ላይ ያለው ሰው ከእግዚአብሔር ጋር ያለውን የግንኙነት ሥምረት/ ጥምረት እየላላ ሲመጣና፤ መሪው ከራዕዩ ባለቤት ይልቅ ከራዕዩ ጋር እየተጣበቀ ና እየተኩረ ሲመጣ ይደበዝዛል፡፡

2. መሪው ከመጠን በላይ ሲበክክንና በብዙ ነገሮች ውስጥ ሲገባ፤ በአገልግሎት ብዛት ሲወጠር፤ ቃሉን ለማጥናት ጊዜው እየቀጠነ ሲመጣ ብኩነት (Burnout) ውስጥ ይገባል፡፡

3. መሪው ወይንም አብረውት የሚያገለግሉ ሰዎች ደካማ አመራር ሲኖራቸው ራዕይ ይደበዝዛል፡፡

4. መሪውና አብረውት የሚያገለግሉ ሰዎች ተጠያቂነት የሌለው አመራር በሚኖራቸው ጊዜ፤ ሕዝቡ ለራዕዩ መሰጠትና መገዛት ሲያቅተው፤ የነበረውን ራዕይ ማናናቅ ሲጀምርም ራዕይ እየደበዘዘ ይመጣል፡፡

5. መሪው ትዕግሥት ሲያጣና በወቅቱ ካጋጠመው ተግዳሮት የተነሣ ተስፋ ሲቆርጥ፤ ራዕዩ በራሱ ጊዜ የሚፈፀም ይመስል በሙሉ ኃይል ሲታገል፤ካልተፈፀመ ደግሞ ሲያኮርፍ ወይም መራራ ሲሆን ራዕይ እየደበዘዘ መምጣቱ አይቀሬ ነው፡፡

6. መሪው ትኩረት ሲያጣ፤ ሁለገብ ሲሆን፤ በመንገዱ የመጣ ዕድል ሁሉ ሲወስድው፤ ሐሳቡ እንደተበላሸ ወተት ሲበጣጠስ ራዕይ ይደበዝዛል።

7. መሪው ነገርን ሁሉ ከራሱ ዙሪያና ከራሱ ክብር አንፃር የሚያይ መሪ (ego-Centric Leader) በሚሆንበት ጊዜ ጌታ ራዕዩን የሰጠው ለሕዝቡ ሲል እንደ ሆነ (ቆላ. 1:24-25) ረስቶ በትዕቢት ሲወጠር ሐዋርያው ጳውሎስ “የሆንኩትን የሆንኩት በእግዚአብሔር ፀጋ ነው።” ያለውን በመርሳት በራሱ ችሎታ እንደሚያገለግል ሲመስለው ራዕይ ከመደብዘዝም አልፎ ሊጠፋም፤ አቅጣጫውን ሊሰትም ይችላል።

8. ለራዕዩ የሚገባ የቤተ ክርስቲያን አሠራር፤ ወይም መዋቅር፤ ወይም ውስጠ ደንብ፤ ወይም የኑሮ ዘይቤ በማይኖርበትም ጊዜ ራዕይ ሊፃፈን ይችላል።

9. ከመሪውም ይሁን አብረውት ከሚያገለግሉ መሪዎች ሰዎች የመነጨ መጠላላት፤ መገፋፋት፤ አለመጣጣም፤ ደብዛው እየጠፋ ከቡድነኝነት መንፈስ የተነሣ መከፋፈል እየተተካ ይመጣል።

10. ራዕዩ ጊዜ ያለፈበትና በሌላ ራዕይ መተካት ሲገባ ወደ ልማዳዊ አሠራር ሲለወጥ፤ መሪዎቹ እየተደረገ ባለው ነገር ብቻ መርካት ሲጀምሩ የሕዝቡ ሕይወት ራዕይ ከማጣት የተነሣ ልቅ እና የሞራልና የሥነ ምግባር መለኪያ የሚጥስ ሕዝብ መሆን ይጀምራል።

IV. የመሪዎች የማያቋርጥ ዕድገት፡-

መሪዎች ይልቁንም የእግዚአብሔር ጥሪ ያላቸው መሪዎች የግል ሕይወታቸውን ሊያሳድጉ ቢፈልጉና ጥራትና ጥልቀት ያለው አገልግሎት ለማገልገል የጨከነ ልብ ካላቸው በሚከተሉት ዋና ጉዳዮች የተጨበጠ እና በሥራ ሊተረጎም የሚችል የዕድገት ፕላን እንዲኖራቸው በትህትና አሳስባለሁ።

ሀ. የመንፈሳዊ ዕድገት ትኩረት፡-

እግዚአብሔር የጠራቸው መሪዎች በየጊዜው የማያቋርጥ ዕድገት እንዲኖራቸው ከፈለጉ በግል ሕይወታቸው፤ ይልቁንም በመንፈሳዊ ዕድገት ላይ ያተኮረ ዕቅድ ሊኖራቸው ይገባል። የጨከነ ጥናት እና ትጋት የተሞላው በሆነ መንገድ መፅሐፍ ቅዱስ ለማጥናት የሚረዳቸው የመጽሐፍ ቅዱስ አጠናን ዘዴ (Inductive Bible

Study) ፤ የመጽሐፍ ቅዱስ አሰሳ (Bible Survey) እና የጥምና ጊዜ (Bible Meditation) እንዲኖራቸው እመክራለሁ። በመጽሐፍ ቅዱስ ጥናት ጊዜም ርዕሳዊ የመጽሐፍ ቅዱስ ጥናት፤ የባሕርያት ጥናት፤ ጠቅልል ያለ የመጽሐፍ ቅዱስ ጥናት (Deductive Bible Study)፤ እና ዝርዝር የመጽሐፍ ቅዱስ ጥናት (Inductive Bible Study Method) ማለትም በአማርኛ፡- “መስተጋብአዊ ሥነ አምክንዮ” መንገዶችን በመጠቀም የእግዚአብሔርን ቃል በጥልቀትና በትጋት ሊያጠኑ ይችላሉ። ከዚህም ሌላ በእግዚአብሔር ፊት የሚያሳልፉትም የጸሎት ሕይወታቸው ትርጉም ያለው፤ ጥልቀትና ዓላማያለውና ከጊዜ ወደ ጊዜ እያደገ የሚመጣ እንዲሆን ውስጣዊ ጥማት ማሳደግ አለባቸው።

ለ. በግንኙነት ሥምረት ላይ ያተኩረ ዕድገት፡-

እግዚአብሔር የጠራቸው መሪዎች ከሰዎች ጋር ያላቸው የግንኙነት ጥምረት ትርጉም ያለው፤ ግላዊና ልባዊ የሆነ እና የሚደግፍ ግንኙነት እንዲኖራቸው የሕይወታቸው ዓላማ ሊያደርጉት ይገባል። የግንኙነት መሥመሮችንም መፍጠሩም በጣም አስፈላጊ ነው። ከግንኙነት ሥምረት ጋር በተያያዘ መልክ መሪዎች ሁሉ አራት ዓይነት ሰዎች እንዲኖሩላቸው እመክራለሁ፡- የልብ ጓደኞች፤ በቅርብ የሚከታተሏቸው መሪዎች (Coaches)፤ በጥልቀት የሚያሳድጓቸው መሪዎች (Mentors)፤ እና ድጋፍ የሚሰጥ የቤተሰቦች ቡድን (Support Group)!!!

ሐ. በተጠያቂነት ላይ ያተኩረ ዕድገት፡-

በእግዚአብሔር የተጠሩ ሰዎች ሁሉ፤ በእግዚአብሔር ፊትና በሌሎች ሰዎች ፊት (ማለትም በሌሎች መሪዎችና በሕዝቡም ፊት ግልፅነትና ሐቀኝነት ያለው ሕይወት (Transparent)፤ ኑሮና አገልግሎት እንዲኖራቸው የነጠረና በየጊዜው ሊቀመጡ ምክር፤ ሐሳብና ቢያስፈልግም ተግማሪ ሊቀበሉ ይገባቸዋል።

መ. በወጥነት ላይ ያተኩረ ዕድገት፡-

በእግዚአብሔር የተጠሩ መሪዎች የሕይወታቸውን ንፅህና ለመጠበቅ በራሳቸው ላይ ሊጨክኑ፤ ምሳሳቸውን በጥርሶቻቸው መካከል ሊንክሱና የቅድስና ዲሲፕሊን እንዲኖራቸው እንደ ኢዮብ ከዓይናቸው ጋር ቃል ኪዳን ሊገቡ (ኢዮብ 31፡1-15) ያስፈልጋቸዋል። ሐዋርያው ጳውሎስ “በለዚህ እኔ ደግሞ በእግዚአብሔርና በሰው

ፊት ሁልጊዜ ነውር የሌለባት ሕሊና ትኖረኝ ዘንድ እተጋልሁ።” (የሐው. ሥራ 24: 16) እንዳለው በጌታ የተጠሩ መሪዎች ዓላማ ሊሆን ይገባዋል ብዬ አምናለሁ።

ሠ. የተጠሩ መሪዎች የግል መመዘኛ፡-

1. በውስጣቸው ያለው የመንፈስ ቅዱስ ኃይል እየተሟጠጠ እንዲሄድ የሚያደርግ የግል መንፈሳዊ ሕይወት ቀዳዳ እንዲኖር መጠንቀቅ።

2. የረካ ሰው ለማሆን፤ ለለውጥ፤ ለፅናት እና ለለውጥ ሂደት መስጠታቸውን ማረጋገጥ።

3. ምንም ጊዜ በየደረጃው የሕይወታቸውና የአገልግሎታቸውን ተልዕኮ መከለስ ግምገማ ማካሄድ።

4. በመንፈስ ቅዱስ ኃይልና በእግዚአብሔር ፀጋ ያላቸውን እምነትና ድጋፍ በየጊዜው መገምገም።

5. አስቀድሞና አርቆ ማየት የሚችል ልብና መንፈስ እያደገ መምጣቱን ማረጋገጥ። እንደ ሰጎን ዳተኛ መሪ (Passive) ነኝ? (ኢዮብ 39:13-18)፤ ወይስ እንደ ፈረስ የሚንደፋደፍ መሪ (Reactive) ነኝ? (ኢዮብ 39:19-25)፤ ወይንስ ደግሞ እንደ ንስር አርቆ ማየት የሚችል መሪ (Proactive) ነኝ? (ኢዮብ 39:26-30) ብለው ራሳቸውን መጠየቅ?

6. የትኩረታቸው አቅጣጫ ከብዛት ይልቅ፤ ጥራት ላይ መሆኑ መገምገም።

7. አገልግሎታቸውም የሚያጠራጥሩና የማይታመኑ ከመሆን ይልቅ፤ እውነትን የተሞሉ፥ የሚታመኑና፥ እርግጠኝነት ያላቸው (Authentic) መሆናቸውን በየጊዜው ማግራት።

8. እግዚአብሔር የጠራቸው መሪዎች “የሰዎች ክቡርነት” “የማገለግለው የጉባ ዔውን ክብር” “የሰዎችን አስፈላጊነት” አምንበታልሁ ወይ? ብለው ራሳቸውን መጠየቅ።

9. ባላቸው የእግዚአብሔር ቤት በቅንዓትና በራዕይ መሃል ሚዛናቸውን ጠብቀው ለመያዝ መቻላቸውን ማረጋገጥ።

10. በእግዚአብሔር የተጠሩ መሪዎች የእግዚአብሔር ህላዎት ልዩ ሀብታቸው እንደሆነ በማስተዋል መያዛቸውን በየጊዜው ራሳቸውን መመርመር።

11. እግዚአብሔር በአመራር ላይ እንዲቀመጡ የፈቀደላቸውን የመሪነት ሥፍራ፥ የጥሪ ክብር፤ የጥሪው አድማስ፤ የጥሪው ስፋት፤ እና ጥሪው የሚያስከፍለውን ጥጋ መረዳታቸውን ማስረገጥ።

12. እግዚአብሔር የጠራቸው መሪዎች በሰብከታቸውም ሆነ በትምህርታቸው “ለተጻፈው የእግዚአብሔር ቃል እውነተኛ ነኝ?” (AM I TRUE TO THE TEXT?) ብለው አጥብቀው መጠየቅ። በተጨማሪም “ታሪክን ማንበብ፤ ማጤንና ጭተርንም እችላለሁ ወይ? የታሪክንም ሂደት አቅጣጫ አስተውቼ እግዚአብሔር ሊሠራ ካለው ትልቁ ዓላማ ጋር ማገናዘብ እችላለሁ ወይ? ብለው ራሳቸውን መጠየቅ ይገባቸዋል።

ክፍል ሦስት

አመራርና፣ የኃይልና የሥልጣን ጥያቄ

ምዕራፍ ስድስት

የአመራር ዓይነቶችና ደረጃዎች

- ◆ “ለዚህም ነገር የሚበቃ ግን ነው?... በቅንነት ግን ከእግዚአብሔር እንደተላከን በእግዚአብሔር ፊት በክርስቶስ ሆነን እንናገራለን።” (2ቆሮ. 2:16-17)
- ◆ “ብቃታችን ከእግዚአብሔር ነው እንጂ በገዛ እጃችን እንደሚሆን አንዳችን ልናስብ ራሳችን የበቃን አይደለንም።” (2ቆሮ. 3:5)

የአመራር ዓይነቶችና ደረጃዎች ማየታችን አስፈላጊ የሚያደርገው ብዙ ምክኒያቶች ቢኖሩም፡ ጥቂቶቹን ለመግለፅ እወዳለሁ። አንደኛ፡- በመሪነት ቦታ ላይ እግዚአብሔር ሲያስቀምጠን የአመራራችንን ዓይነት ጥራቱንና ደረጃውንም ስናውቅ፤ ጉድለታችንን አይተን የበለጠ ለማወቅና ለመለወጥ እንድንናፍቅ ያደርገናል። ካላወቅን ግን እንደምናውቅ ስለሚመስለን ወደከፋ ጥፋትም ሊወስደን ይችላል። ሁለተኛ፡- ምንም እንኳን ያለንበት የመሪነት ደረጃ ማወቃችን ቢያሳምመንም፤ ፈውሱ ግን ዘለቄታ ወዳልው የጸጋ እርከን እንድናድግና እንድንለወጥ ያደርገናል። ሦስተኛ፡- የመሪነት ደረጃችንን ማወቅ እኛም ገና ያልተለወጥንባቸው ጉዳዮች እንዳሉ ስለምናስተውልና ተሠርተን እንዳላለቅን ስለምንገነዘብ፤ የምናገለግላቸው ሰዎች ምን ይሁን አብረውን የሚያገለግሉት ሌሎች አገልጋዮችን ለመረዳት አንቸገርም። አራተኛ፡- የመሪነት ደረጃችንን ማየት በብርታታችን ጌታን ለማመስገን፤ በጉድለታችን ደግሞ በጌታ ለመሠራት ልባችንን እንድንከፍት ያደርገናል።

የአመራር ዓይነቶችና ደረጃዎችን ለማየት እንዲያመች አራት ዓይነት መሪዎች እንዳሉ መግለጹ በጣም ይረዳል ብዬ አምናለሁ። እነዚህ የመሪዎች ዓይነትና ደረጃቸው የሚከተሉት ናቸው፡-

- ◆ ያልበቁ ነገር ግን አለመብቃታቸውን ያላወቁ፤
- ◆ ያልበቁ፤ ደግሞም አለመብቃታቸውን ያወቁ፤

- ❖ የበቁ ደግሞም መብቃታቸውን ያወቁ፤ እና
- ❖ የበቁ ነገር ግን መብቃታቸውን ያላወቁ ናቸው።

የእነዚህንም የመሪዎች ዓይነት ብርታትና ድካም ተራ በተራ እንመለከታለን።

1. የአመራር ዓይነቶችና ደረጃዎች

ሀ. “ያልበቁ፥ ነገር ግን አለመብቃታቸውን ያላወቁ፤”

("UNCONCIOUS, INCOMPETENT")

ጌታ ኢየሱስ “በመንገድ ዳር ወደቀ፣ ወፎችም መጥተው በሉት” (ማቴ. 13:4) ያለው ከፈረሳውያን፣ ሰዱቃውያንና ጸሐፍትን የሚመሳሰል ነገር አለው።

እንደዚህ ዓይነት መሪዎች ለመሪነት የሚያበቃ ብቃት የላቸውም። በጣም የሚገርመው ደግሞ የሚይበቁ መሆናቸውንም አያውቁም። የአመራር እውቀቱም ይሁን ችሎታው የላቸውም። በውስጣቸው ያለው እርግጠኝነት ካላቸው አቅምና የአመራር ችሎታ ጋር አይመጣጠንም።

1. ብርታታቸው፡-

- ✓ የማይደክም ኃይልና ጉልበት አላቸው። ተናግረው፤ አገልግለው፤ ተሰብስበው ርጠው ወዘተ አይደክሙም።
- ✓ ከሚገባ በላይ የተለጠጠ የእግዚአብሔር ቤት ቅንዓት አላቸው።
- ✓ በእንደ ጊዜ ብዙ ነገሮችን ማቀድ፣ ሐሳቦችን ማፍለቅ፣ ፍላጎታቸውን መግለፅ ይችላሉ።
- ✓ እንደህ ዓይነት መሪዎች ገና በማደግ ላይ ያሉ ስለሆኑ በብዙ ጥበብና ማስተዋል ሊያዙ ይገባቸዋል። (መዝ 127:4)

2. ድካማቸው፡-

- ከሚገባ በላይ ደፋሮች ስለሆኑ በቤተ ክርስቲያን ውስጥ አላስፈላጊ የሆነ ጭንቅንቆሽና ውጥረት ያመጣሉ።
- ሁልጊዜ አሠራራቸው በጥድፊያና በችኮላ ስለሚደረግ እፍራሽ የሆነ ተጽዕኖ አለው።

- ብዙ ጊዜ ራሳቸውን ብዙ እንደሚያውቁ ይመስላቸዋል።
- ከቆዩና ነባር ከሆኑ መሪዎችና አገልጋዮች ምክር ለመጠየቅ አይፈልጉም።
- ከእነርሱ በላይ በተቀመጡ መሪዎች ላይ ትችትና ሐሜት ያበዛሉ።
- ቤተ ክርስቲያን እንድትከፋፈል የሚያደርግ ቅስቀሳ ያካሂዳሉ።
- ጥበብ በጎደለውና ወቅቱ ባልጠበቀ መንገድ በራሳቸው ላይ አላስፈላጊ የሆነ ቁስል የሚያመጣ ዋጋ ይከፍላሉ።

ለ. “ያልበቁ፥ ቢሆንም አለመብቃታቸውን ያወቁ

("CONCIOUS, INCOMPETENT")

እንዲህ ዓይነት መሪዎች አለማወቃቸውን ያወቁ፤ የማይበቁ መሆናቸውን የተገኘ ዘቡና ማደግና መለወጥ ያለበት በርካታ የአመራር ድካሞች እንዳላቸው የተገነዘቡ ናቸው። ክፋቱ ግን የራሳቸውን ውስንነት በገባቸው መጠን የነበራቸው እርግጠኝነት እያሸቆለቆለ ይመጣና ለምንም ነገር የማይበቁ ይመስላቸዋል። ከዚህም የተነሣ ዘመናቸውን በማጉረምረምና ስለ ራሳቸው በማቁዘምዘም የማሳለፍ ዝንባሌ አላቸው። ከእነርሱ የተሻሉ መሪዎች ሲያዩ ራሳቸውን በማይመች አቀማመጥ ያስቀምጣሉ። እነዚህ ጌታ ኢየሱስ “ሌላውም ብዙ መሬት በሌለበት በጭንጫ ላይ ወደቀ፤ ጥልቅ መሬትም ስላልነበረው ወዲያው በቀለ፥ ፀሐይ በወጣ ጊዜ ግን ጠወለገ፥ ሥርም ስላልነበረውም ደረቀ።” እንዳለው ብዙኃኑ ሕዝብ ይመስላሉ።

1. ብርታታቸው፡-

- ✓ ከመጠን ያለፈ “ትሑታን” ናቸው። ትሕትናቸው ግን በመከራ የተቀመመ፤ በጌታ በመለወጥ የመጣ ሳይሆን “አልበቃም” ከሚል አስተሳሰብ የመነጨ ነው።
- ✓ ለመማር፤ ለማወቅና ለመስማት ፈቃደኞች ናቸው።
- ✓ ለሌሎች መሪዎችም ይሁን ምዕመን ምክር ክፍት ናቸው።
- ✓ የፋክክርና የውድድር መንፈስ እይታይባቸውም።
- ✓ የግል አጀንዳም ይሁን ወይንም ለሥልጣንና ለኃይል የሚቋምጥ ልብ የላቸውም።

2. ድካማቸው፡-

- “አልበቃም፤ አልችልም” በሚል ስሜት የተሞሉ ስለሆኑ በራስ ማቁዘምዘም የተሞሉ ናቸው።
- በቤተ ክርስቲያን የሚሰጣቸውን የአገልግሎት ዕድል ለመቀበል ይሳናቸዋል።

- እግዚአብሔር የሰጣቸውን የተፈጥሮም ይሁን የመንፈሳዊ የጸጋ ስጦታዎች አያስተውሉም፡፡
- በግል ሕይወታቸውም ይሁን በአገልግሎታቸው ለማደግ ምንም ዓይነት ዕቅድ የላቸውም፡፡
- በራስ ማቆዘምዘም የተዋጡ ስለሆኑ እግዚአብሔር የሰጣቸውን ዕዳሎት የተሞላ በት ዘመን (በግሪክ "KAIROS") ከእጃቸው ያመልጣል፡፡
- እውነትን ማመቻመች፣ መሸራረፍና፣ መቀያየጥ ይወዳሉ፡፡

ሐ. “የበቀ፣ መብቃታቸውን ደግሞ የሚያውቁ፤”
("CONCIOUS, COMPETENT")

ጌታ ኢየሱስ “ሌላውም በእሾህ መካከል ወደቀ፤ እሾህም መጣና አነቀው፡፡” (ማቴ. 13:7) እንዳለው፤ ካለ የጌታ እናት ማርያም በስተቀር የጌታ ቤተሰብ ይመስላሉ፡፡ እንዲህ ዓይነት መሪዎች የበቁ ናቸው፤ መብቃታቸውን ደግሞ ከሚገባ በላይ ያውቃሉ፡፡ የአመራር ቦታ፤ የእግዚአብሔር ፀጋ ሹመትና ስያሜ ለእነርሱ እንደሚገባ አድርገው የሚቆጥሩ ናቸው፡፡ ከዚህ ሁኔታቸው የተነሣ እስከ አሁን ካየናቸው ሁለቱ መሪዎች ይልቅ ቤተ ክርስቲያንን በብዙ ሊጎዱ የሚችሉ ናቸው፡፡

1. ብርታታቸው፡-

- ✓ የተጠራቀመና የታጨቀ እውቀት አላቸው፡፡
- ✓ ስለ እግዚአብሔር ብዙ ያውቃሉ፤ እግዚአብሔር ራሱን የሚያውቁት እውቀታቸው የተመጠነ ቢሆንም፡፡
- ✓ ለመምራት ሁልጊዜ ፈቃደኞችና ዝግጁዎች ናቸው፤ እንዲያውም ባይመሩ ነው የሚገርማቸው፡፡
- ✓ የአደባባይ ወይም የመድረክ አገልግሎት ብቻ ይቀናቸዋል፤ የማይታይ አገልግሎት አይወዱም፡፡ (ይኸ ብርታታቸውም ድካማቸውም ነው፡፡)
- ✓ በራሳቸው የሚተማመኑ ሰዎች ናቸው፡፡

2. ድካማቸው፡-

- የአዕምሮ እውቀታቸው ብዙ ቢሆንም፤ የልምምድ እውቀታቸው ግን በጣም የተመጠን ነው፡፡
- የግል/ የጓዳ ኑሮአቸው ከአደባባይ አገልግሎታቸው ጋር ሁልጊዜ ይቃረናል፤ አይስማማም፡፡

- ዝነኛ ለመሆን በጣም ይፈልጋሉ፤ ከዚህ የተነሳ ዘመናቸውን ስለ ስማቸውና ስለ ተቀመጡበት ሥፍራ ሲሟገቱ፤ ለመጠበቅም ሲታገሉ ያሳልፋሉ።
- በብዙ ሥፍራና ስብሰባ የተወጠሩ ናቸው፤ በብዙዎች ዘንድ ይታወቃሉ፤ በሕዝብ ፍላጎት የተመሩ መሪዎች ናቸው። ሆኖም በሰዎች ላይ የሚያመጡት ለውጥ ግን የለም፤ ካለም ትንሽ ነው።
- ከሌሎች መሪዎችም ይሁን ከሕዝቡ ምንም ዓይነት ምክር፤ ሐሳብ ምሪት ሊቀበሉ አይፈልጉም።
- እጃቸው ያልገባበት ኮሚቴ፤ ቦርድ ወይም ቡድን የለም፤ በሁሉ ሥፍራ የተበተኑ ፤ ያልሰከኑና፤ ቅደም ተከተላቸውን የማያውቁ፤ ወይም የዛሉ ናቸው።
- በሌሎች መሪዎች ሥር መቀመጥ፤ በሌላ መሪ መመራትም አይወዱም።
- ቤተ ክርስቲያን ያለነርሱ ትክሻ (አመራር፤ እውቀት፤ ገንዘብ፤ ሐሳብ) መቆም የምትችል አይመስላቸውም። ቤተ ክርስቲያን የክርስቶስ መሆኗ ቀርቶ የራሳቸው እንደሆነች ለመናገርም አያፍሩም። ከዚህ የተነሳ ከተሰሎንቄ ቤተ ክርስቲያን ይልቅ የቆሮንቶስን ቤተ ክርስቲያን ይመስላሉ። (1ቆሮ. 1፡2 VS 1ተሰ. 1፡1)

መ. “የበቁ፥ የበቁ መሆናቸውን ግን ያላወቁ፤”

("UNCONSCIOUS, COMPETENT")

ጌታ ኢየሱስ “ሌላውም በመልካም መሪነት ወደቅ፤ ወጥቶ አድጎ ፍሬ ሰጠ፤ አንዱም ሠላሳ፤ አንዱም ሰድሳ አንዱም መቶ አፈራ።” (ማር 4፡8) የተባለላቸው አሥራ ሁለቱ ደቀ መዛሙርትን የሚመስሉ ናቸው።

እንዲህ ዓይነት መሪዎች የበቁ፤ የነጠሩና የበሰሉ መሪዎች ናቸው፤ ነገር ግን እንዳልደረሱበት ብቻ ስለሚያውቁ ጌታን የመምሰል ናፍቆታቸው የማያቋርጥ ነው። ሐዋያው ጳውሎስ፡- “ ወንድሞች ሆይ፤ እኔ ገና እንዳልያዝኩት እቆጥራለሁ፤ ነገር ግን አንድ ነገር አደርጋልሁ፤ በኋላዬ ያለውን እየረሳሁ በፊቱ ያለውን ለመያዝ እዘረጋልሁ፤” (ፊል. 3፡13-14) እንዳለው ለመለወጥ፤ ለማደግ፤ “እርሱን.... እንዳውቅእመኛለሁ።” (ፊል. 3፡10-11) እንዳለው ጌታን ለማወቅ የእግዚአብሔርን ፊት ከመፈለግ የማያቆሙ መሪዎች ናቸው። የእነዚህ መሪዎች አጀንዳ አንድ ነው! (መዝ 27፡4,8፤ ፊል. 3፡10-11፤ 13-14፤ ሉቃስ 10፡42) ድካም የላቸውም ማለት አይደለም፤ ድካማቸው እየበዛ ከሄደ ግን ወደኋሊት ይመለሳሉ።

1. ብርታታቸው፡-

- ❖ ዘመናቸውን የሚያሳልፉት ሌሎችን መሪዎች በማፍራትና በማሳደግ ላይ ነው።
- ❖ የማይታይ፣ ሥውር አገልግሎት ይቀናቸዋል። እንዲያውም እነዚህ መሪዎች “አያታዩ የማይታዩ መሪዎች” (VISIBLE INVISIBLE LEADERS) ናቸው።
- ❖ ሌሎች መሪዎችን ለማሳልበት (MENTORING)፣ ለማበረታታትና፣ ለመደገፍ ልዩ ጊዜያቶችን ይሰጣሉ።
- ❖ ላለመምራትም ፈቃደኛ ናቸው። ሌሎች ሲመሩና አዳዲስ መሪዎችም ሲነሡ ደስ ይላቸዋል፤ ክብራቸው ነው!
- ❖ የግል አጀንዳ የሌላቸውና ለሥልጣንና ለኃይል ሲታገሉ የማይታዩ ናቸው።
- ❖ በዘመናት መካከል የተፈተነና የነጠረ ጥበብና እውቀት አላቸው።
- ❖ በመንፈሳዊ አመራራቸው እጅግ የበሰሉ ቢሆኑም፤ ለሌሎች ሰዎች ሐሳብ፣ ምክርና አመራር የተከፈተ ልብ አላቸው።
- ❖ ሰውን ሁሉ እንደ ዕድሜውና (ግልገሉን፣ ጠባቂንና በጉን)፣ እንደየ ክርስትና እድገቱ መጠን ሳያዳፉት ማሳደግ የሚችሉበት ጥበብ አላቸው።
- ❖ የእግዚአብሔርን መንግሥት ያሰፋል ብለው ባመኑበት ጉዳይ የመወሰን ችሎታቸው ከፍተኛ ነው።
- ❖ ስለ ወንጌል ጥሪና ስለ ተጠራሰትም ሕዝብ ሕይወታቸውን መስዋዕት ከማድረግ ወደ ኋላ አይሉም።
- ❖ አስተውሎ ለሚያያቸው ሰው አስገራሚ የሆነ የሚያቋርጥ ለውጥ በሕይወታቸውም ይሁን፣ በአገልግሎታቸው ስለሚታይ የሚያስቀኑ ናቸው።
- ❖ የእግዚአብሔርን ክብር ላለመሻማት ከፍተኛ ጥንቃቄ ያደርጋሉ።
- ❖ ሰዎችን ለመሳብ ምንም ዓይነት ጥረት አያደርጉም። ተከታይ እንዲኖራቸውም በፍፁም አይፈልጉም። የከበራታ ወንበር የሰው ጎብታና የሕዝብ ጭብጨባ ፈላጊዎች አይደሉም።
- ❖ በባሞ የሚገርመው ግን በሁሉ ዘንድ ተፈላጊና ተወዳጅ ን ናቸው፤ እነርሱ ሳያውቁት በብዙዎች ዘንድ ሞዴል መሪዎች ተደርገው የተወሰዱ ናቸው።
- ❖ ከሰው ጋር አብሮ ለማልቀስም ይሁን፤ ደስ ከሚላቸው ጋር ደግሞ ሐሴት ለማድረግ የሚችሉበት ብስለቱ አላቸው።
- ❖ የእግዚአብሔርን ልብ የሰበረ ነገር ሁልጊዜ ልባቸውን ይሰብራል። ኃጢአትንና አመጽን ለመጋፈጥ የሚችሉበት ልዩ ፅናትና ድፍረት አላቸው።

◆ በአገልግሎታቸው ዘመን ከብዛት ይልቅ ጥራት ላይ ያተኩራሉ!!!

2. አብዛኛው የእግዚአብሔር ትልልቅ ሥራ የተሠራው በሚታዩ መሪዎች ሳይሆን በማይታዩት ነው!!!

◆ በሙሴ ሳይሆን፤ የሙሴ አማች በነበረው በዮትሮ፤ ለአርባ ዓመታት ሙሉ ሙሴ ን በምድረ-በጻ ከመምከሩም ሌላ፤ በአመራር ላይ ሲቀመጥም ዮትሮ የሙሴ አገልግሎት እንዳይበላሽ ምክሩን ቀጥሏል። (ዘፀ. 18:1-27)

◆ በኢያሱ ሳይሆን፤ “ልዩ መንፈስ በነበረው በካሌብ፤” (ዙኑ. 14:24፤ 13:1-33፤ 14:1-10፤ ኢያሱ 14:7-15፤ 15:13-19)

◆ በሐዋርያው ጳውሎስ ሳይሆን፤ እየታየ በማይታይ መሪ በበርናባስ፤ በርናባስ በመስዋዕትነት ዋጋ ከፍሎ ጳውሎስን ከሐዋርያት ጋር ያስተዋወቀው እርሱ ነው። (ዮሐዋ. ሥራ 9:26-30)

◆ በርናባስ በአንደካይ ቤተ ክርስቲያን መንፈሳዊ እንቅስቃሴ ለማምጣቱ ምክኒያት ቢሆንም ጳውሎስ ለአህዛብ መጠራቱን አውቆ ወደ አንደካይ አምጥቶ ከተጠራበት ጥሪ ጋር ያገናኘውም እርሱ ነው። (ዮሐዋ. ሥራ 11:19-26) ጳውሎስንም በሕይወቱም ሆነ በአገልግሎቱ እንዲያድግ የረዳው በርናባስ ነው። በርናባስ ለጳውሎስ ብቻ ሳይሆን ለሐዋርያትም ሁሉ “የመጽናናት ልጅ” እስኪሉት ድረስ ልዩ በረከት ነበር። (ዮሐዋ. ሥራ 4፥ 36)

◆ ታናሽ በነበረው በማርቆስ ሳይሆን፤ በእርሱ ተስፋ ሳይቆርጥ ወስዶ ያሳደገው፤ “የሚጠቅም አገልጋይ” እንዲሆን የረዳውና የመጀመሪያውንም የታመነ ወንጌል የማርቆስ ወንጌል እንዲፅፍ ያበቃው በርናባስ ነው። (ዮሐዋ. ሥራ 15: 36-41 ፤ 2ጢሞ. 4: 11፤ ማር. 1፥ 1)

◆ በመናገር ችሎታው ምስያ የሌለው፤ የማጠጣት አገልግሎት የነበረውና ሉቃስም “ነገር አዋቂ” ያለው፤ የቆሮንቶስ ቤተ ክርስቲያንም ባመለከችው በአጽሎስ ሳይሆን፤ አንድ ቀንም ሰብከው በማያውቁ፤ እየታዩ በማይታዩ፤ በስውር ሰዎችን ማገልገል የሚችለውን አጽሎስን ያሳደጉና ለቁም ነገር ያበቁ፤ ከስህተትም እንዲጠበቅ እውነትን ከፊት ይልቅ የገለፁለት ባልና ሚስት በነበሩት ጽርስቅላና አቂላ ትልቅ፤ ክቡርና፤ ልዩ ሥራ ተሠርቶ እናየዋለን። (ዮሐ. ሥራ 18:24-28)

ማጠቃለያ ሐሳብ

- ቁጥር 3፣ በቁጥር 1 ላይ ትዕግሥት የላቸውም።
- ቁጥር 1፣ በቁጥር 4 ላይ ትዕግሥት የላቸውም።
- ቁጥር 2፣ የቁጥር 1 እና የቁጥር 3 መጠቀሚያ ናቸው።
- የሕይወታችንና የአገልግሎታችን ናፍቆት ቁጥር አራትን ለመምሰል እንዲሆን እመክራለሁ!!!

II. “በሁኔታዎች ላይ የተመሠረተ አመራር”

(SITUATIONAL LEADERSHIP)

የአመራር ዓይነቶችና ደረጃዎች በተመለከተ እስከ አሁን የተመለከትኳቸውና ነገሩን የበለጠ ትኩረት ሰጥተን ለማጤን ይረዳናል ብዬ እላይ አቅርቤአቸዋልሁ። አሁን ደግሞ ጋውል ሂርሰይ፣ ኬኔዝ ብላንቻርድና ዴዊ ጆንሰን የሚባሉ ጸሐፊዎች ከጻፉት መጽሐፋቸው⁷⁵ ውስጥ “በሁኔታዎች ላይ የተመሠረተ አመራር” (SITUATIONAL LEADERSHIP) የሚለውን አንዱ ምዕራፍ ሊገባን በሚችል መልኩ ጨምቼ ለማቅረብ እሞክራለሁ። በመጀመሪያ የምዕመኑ የሕይወት መስጠት ደረጃ ካየን በኋላ፡ በመቀጠልም ለእንዲህ ዓይነት ምዕመን ምን ዓይነት መሪ እንደሚያስፈልግ ጸሐፊዎቹ ያቀረቡትን አቀርባለሁ። ይህ መጽሐፋቸው ብዙ እንድናስብ ስለሚያደርገንና ምናልባት ማየት ካለብን ነገሮች መካከልም ስለሆነ እንጂ፣ የዚህ መጽሐፍ ሐሳብ ሙሉ በሙሉ አምኜበታለሁ ማለት አይደለም።

⁷⁵ Paul Hersey, Kenneth H. Blanchard, and Dewey E. Johnson, Management of Organizational Behaviour, 7th. ed., (upper Saddle River, NJ: Prentice Hall, 1996), 188-227.

ሀ. የምዕመን ዝግጁነት ደረጃ፡-

1. “የማይችሉና ፈቃደኛ ያልሆኑ ወይም ፍርሃት ያላቸው”

እንዲህ ዓይነት ምዕመን ችሎታውም የላቸውም፤ ወይም የተሰጣቸውን ሥራ ለመፈፀም ፈቃደኝነት የላቸውም። በራሳቸው መተማመን የማይችሉና ሥራውን ለመፈፀም እንደሚችሉ አያምኑም። ከዚህ የተነሣ የሆነ ያልሆነ ምክኒያቶችን በመስጠት ከኃላፊነት መሸሽ የሚወዱ ስለሆኑ፤ ጠንካራ አመራር ያለው መሪ ያስፈልጋቸዋል።

◆ መሪው ሕዝቡን የሚያነሣሳው አገልግሎት በመስጠት፤ የተወሰኑ ትዕዛዞችንም በመስጠት፤ በጥላን፤ በሥራ በማዋልና በግምገማ፤ በቅርብ ሆኖ ሊረዳቸው ይገባል

2. “የማይችሉና ፈቃደኞች፤ ወይም እርግጠኝነት ያላቸው”

እንዲህ ዓይነት ምዕመን በራሳቸውም ሆነ በሚያደርጉት ነገር ሥራውን ለመሥራት እርግጠኝነት ስላላቸው የተሰጣቸውን ሥራ ለመፈፀም ይችላሉ። እንዲያውም የተለየ ደስታና መነቃቃት አላቸው። የሚመራቸውና የሚያስተምራቸው መሪ ካገኙ የሚቀበልና ምላሽ የሚሰጥ ልብ አላቸው። ነገር ግን ችሎታና እውቀት ስለሚጎድላቸው በዚህ እጃቸው ይያዛል።

◆ መሪው ለማነሳሳት ከመሞከር ይልቅ፤ ሊሠራ የተፈለገውን ነገር እንዴት መደረግ እንዳለበት ሐሳብ፤ ትምህርትና ምሪት ቢሰጣቸው የበለጠ በመስጠት ሊሠሩ ይችላሉ።

3. “የሚችሉ፤ ነገር ግን ፈቃደኝነት የሌላቸው ወይም እርግጠኝነት የሚጎድላቸው”

እንዲህ ዓይነት ምዕመን ከፍተኛ ችሎታ ያላቸውና የተሰጣቸውንም ሥራ በሚገባ ለመፈፀም የሚችሉ ናቸው፤ ምንም እንኳን አንዳንዴ ችሎታቸውን ቢጠራጠሩትም። አልፎ አልፎ ከመጠን በላይ ኃላፊነት ስለሚሰማቸው ሽክመት ያገባቸውና ቀጣይነት ያለው ፈቃደኝነት ይጎድላቸዋል፤ እርግጠኝነትም የላቸውም።

❖ መሪው በየቀኑ ለሚደረገው ነገር አቅጣጫ መስጠት፤ ነገር ግን እንደ ትዕዛዝ ሰጪ ሳይሆን እንደ ቡድን መሪ እያሳተፋቸው ሊመራቸው ይገባል።

4. “የሚችሉ፤ ፈቃደኝነትና እርግጠኝነት ያላቸው፤”

እንዲህ ዓይነት ምዕመን ከፍተኛ ችሎታ፤ ፈቃደኝነትና እርግጠኝነት ያላቸው ስለሆኑ። የተሰጣቸውን ሥራ በትጋት፤ በመስጠትና በሙሉ ፈቃድና ደስታ የሚፈፅሙ ናቸው። በአገልግሎት ሲሠማሩም የሚያደርጉትን የሚያውቁ ብቻ ሳይሆን፤ ልብን በሚያረክ መልክ የጠራ ሥራ መሥራት የሚችሉ ናቸው። መሪው እንደ ወላጅ ሊመራ ሲፈልግ አይጥማቸውም። ከመሪው ብዙ ትምህርትና ምሪት ሲሰጣቸው በቀላሉ ይሰለቻቸዋል።

❖ መሪው ሆነ ብሎ ኃላፊነቱን ሙሉ በሙሉ መስጠት ብቻ ሳይሆን፤ ውሳኔ ሲወስኑም ሊታመንባቸው ይገባል።

ለ. የአመራር ዓይነቶች፡-

1. “ትዕዛዝ ሰጪ መሪ”፡- (“TELLING LEADER”)

እንዲህ ዓይነት መሪ በሚሠራው ሥራ ላይ ከፍተኛ ትኩረት ያለው ሆኖ፤ ከሰዎች ጋር ያለው ግንኙነት ግን በጣም አነሥተኛ ነው። ከምዕመኑ ጋር ካለው የግንኙነት ጥምረት ይልቅ፤ በሚሠራው ሥራ ላይ ስለሚያተኩር ዝርዝር ትዕዛዞችን በመስጠት ይመራል። ይህ ዓይነት መሪ “የማይችሉና ፈቃደኝነት ወይም እርግጠኝነት የሌላቸው” ምዕመን ለመምራት ይመቻል።

❖ የዚህ መሪ ድካም ግን ከሕዝቡ ጋር ያለው የግንኙነት ሥምረት እየዳበረ እንዲሄድ ከማድረግ ይልቅ፤ “ትዕዛዝ ሰጪ” ብቻ ከሆነ ሕዝቡ ያለ አቅሙ እንዲወጠር፤ ሕዝቡን አለ አግባብ የሚጫን፤ ደግሞ የሚንቅና አልፎም የሚሳደብ ይሆንና የተጠራለትን ሕዝብ ይረግጣል።

2. “ሐሳቡን ወይም ራዕዩን የሚሸጥ መሪ”፡-

(“SELLING LEADER”)

እንዲህ ዓይነት መሪ በሚሠራው ሥራና በግንኙነት ጥምረት ላይ ከፍተኛ የሆነ ትኩረት ያለው መሪ ነው። መሪው ለሚመራቸው ምዕመን የተወሰነውን ውሳኔ በማስረዳትና ግልፅ ያልሆነላቸው ጉዳዮችም በማብራራት ላይ ያተኩራል። ማን? የት?

መቼ? ምን? እንዴት ለምን? እና ውጤቱ? ለሚሉት መሠረታዊ ጥያቄዎች ብቃት ያላቸው መልሶች ይሰጣል።

◆ እንዲህ ዓይነት መሪ ሕዝቡን በማነሣገትና በማበረታታት ላይ በማተኮር የሕዝቡን ሞራል አነሣስቶ የተሰጣቸውን ኃላፊነት እንዲወጡ ያደርጋቸዋል።

3. “የሚያሳትፍ መሪ”- (“PARTICIPATING LEADER”)

እንዲህ ዓይነት መሪ ከሚመራው ሕዝብ ጋር የተጠበቀ የግንኙነት ሥምረት ያለው ሆኖ፤ ሊሠራ ለሚገባው ሥራ ግን ዝቅተኛ ትኩረት የሚሰጥ መሪ ነው። የሚመራውን ሕዝብ በማቀድ፤ በሥራ በመተርጎምና በግምገማ እንዲሳተፍ ያደርገዋል። መሪው ሕዝቡን ሳይጫንና ሳያስገድድ ሐሳቡን እንዲካፈሉ ያደርጋል። ውሳኔ የመስጠት ሂደት እንዲካሄድና እንዲካፈሉም ያደርጋል።

◆ መሪው በሚመራው ሕዝብ ላይ እምነትና እርግጠኝነት ፍላጎትም ያለው ከመሆኑም ሌላ ያላቸው እምቅ ችሎታ እና እውቀት ጠንቅቆ ያውቃል። ሕዝቡን በውሳኔ አስጣጥም ሆነ በሥራ ላይ በማዋል እንዲሳተፉ ያደርጋቸዋል።

4. “የሚወክል መሪ” (“DELEGATING LEADER”)

እንዲህ ዓይነት መሪ ከሚመራው ሕዝብ ጋር ያለው ግንኙነት እጅግ ጤናማ ቢሆንም፤ በጣም የጠበቀ እንዳይሆን ግን ይፈልጋል። በዚያው መጠን መሠራት ያለበትም ነገር፤ በሕዝቡና በሌሎች አገልጋዮች ካለው እምነት የተነሣ በውክልና እያገለገሉ ማየት ደስታው ስለሆነ “ሥራው ላይ ብቻ” የተለየ ትኩረት የለውም። የሕዝቡ እምቅ ስጦታና ችሎታ አጥልቆ ያውቃል፤ የጠራ ሥራ እንደሚሠሩም ያምናል።

◆ መሪው ሕዝቡ ዕቅድ በማውጣት፤ በማስፈጸምና በግምገማ ሙሉ በሙሉ (ያለ ምንም መቆጣጠል) እንዲሳተፉ ያደርጋል። የእርሱ ድርሻ አጠቃላይ ስዕሉን ማየትና ዓላማውን መምታቱን፤ የታሪክ አቅጣጫ ሂደት ማንበብና መተርጎም፤ እና የሕዝቡ እምቅ ስጦታ ተፈልቅቆ መውጣቱን ማየት ነው።

ምዕራፍ ሰባት

አመራር፡- የሥልጣንና የኃይል አጠቃቀም

- ◆ “እያሱስ ግን ወደ እርሱ ጠርቶ እንዲህ አላቸው የአህዛብ አለቆች እንዲገዙ አቸው፡ ታላላቆችም በላያቸው እንዲሠለጥኑ ታውቃላችሁ። በእናንተስ እንዲህ አይደለም። ((ማቴ. 20:25)
- ◆ “ጌታ እናንተን ለማነፅ እንጂ እናንተን ለማፍረስ ያይደለ በሰጠው በሥልጣናችን...” (2ቆሮ. 10:8)
- ◆ “ስለዚህ ጌታ ለማፍረስ ያይደለ ለማነፅ እንደ ሰጠኝ ሥልጣን...እጽፋለሁ።” (2ቆሮ. 13:10)

I. መግቢያ፡-

በአሁኑ ዘመን በቤተ ክርስቲያንም ይሁን፤ ቤተ ክርስቲያን አገዝ በሆኑ መንፈሳዊ ድርጅቶች በአመራር ላይ የተቀመጡ አንዳንድ መሪዎች ስለ ሥልጣንና ኃይል አጠቃቀም በተመለከተ መጽሐፍ ቅዱሳዊ መረዳት እንደሚገኝላቸው ከሚያሳዩአቸው ሕብረ-ብዙ ባሕርያት ለማየት አያገግተንም። ከእግዚአብሔር ቃል እይታ አንጻር የሥልጣንና ኃይል ትርጉሙ ወሰን ካለማወቅና፤ ኃይልና ሥልጣን አለ አግባብ መጠቀም የሚያመጣውን ሰበብ ካለማስተዋል የሚመጣ ይመስለኛል። ሌላው ደግሞ እግዚአብሔር የሥልጣንና የኃይል ምንጭ ብቻ ሳይሆን ባለቤትም እንደሆነና መሪዎቹ ባለ አደራ ብቻ መሆናቸውን ባለመገንዘብና፤ የክርስቶስ አካል የሆነችው ቤተ ክርስቲያን ምንነት ወይም ባሕርይ ባለመረዳት እንደማናቸውም ድርጅት እንደምትተዳደር እንደምትደረግ በማሰብ የሚመጣ ሊሆን ይችላል። አንዳንዴም “አምላክ ለመሆንና ለመመለከት” ከመፈለግ የተነሣ ከጌታ የተሰጣቸውን ሥልጣንና ኃይል

የእግዚአብሔርን መንፈስ በሚያሳዝን መልክ ሲጠቀሙበት የሚመጣ ጉዳይ ነው። ይህ ሁሉ አስተዋይ ለሆነ ሰው እጅግ የሚያሳስብ ጉዳይ ነው። የሐርቨርድና የየል ዩኒቨርሲቲዎች ውስጥ ለረዥም ዓመታት ፕሮፌሰር ሆኖ ሲያስተምር የነበረው ሄንሪ ኑውን የሚባለው የእግዚአብሔር ሰው እንዲህ ብሎ ጽፏል፡-

“ኃይልን በተመለከተ ያለው ፈተና ልንቋቋመው የማንችለው ነገር ለምን ያደርገዋል? ምናልባትም ጠንካራ ሥራና ውሳኔ የሚጠይቀውን ፍቅርን ስለመግለፅ ቀላሉ መንገድ ኃይል መጠቀም ስለሆነ ነው። እግዚአብሔርን ከመውደድ ይልቅ፤ እግዚአብሔር መሆን ይቀላል፤ ሕይወትን ከመውደድና ከማድነት ይልቅ፤ ሕይወትን በንብረትነት መያዝ ይቀላል። የግንኙነት ጥምረት ወይም ሥምረት የሚያስፈራራ በሚሆን በት ጊዜ፤ ኃይልን አለ አግባብ መጠቀም ፈተናው የላቀ ይሆናል።”⁷⁶

በጣም አስቸጋሪው ጥያቄና ያለው ተግዳሮት በሥልጣንና በኃይል ላይ ከተመሠረተ አመራር ወጥተን፤ እግዚአብሔር ወደ ጠራን የአገልጋይ መሪነት መንፈስ እንዴት ልንመለስ እንችላለን? የሚለው ነው።

እግዚአብሔር የጠራቸውን መሪዎች ለመጠበቅ ሲል በራሳቸውና በራሳቸው መካከል፤ እነርሱን ከራሳቸው ለማዳን ሲል “የጸጋ ግርዶሽ ወይም ግድግዳ” አድርጎ ል። ይህ የጸጋ ግርዶሽ ግን መሪው በአገልግሎቱ ታዋቂና ዝነኛ እየሆነ በመጣ ቁጥር እየተሸረሸረ መምጣቱ አይቀሬ ነው። ምክኒያቱም መሪው የሕዝብ ሆታ፤ ጭብጨባ ና ምስጋና በበዛለት ቁጥር፤ አይቶት በማያውቀው መንገድ ራሱን ማየት ይጀምርና ይጣፍጠዋል። ራሱንም ማምለክ ስለሚጥመው እግዚአብሔር በላዩና በዙሪያው አርጎ ለት የነበረውን መጠበቂያ “የጸጋ ግርዶሽ” ሊሰብረው ይጀምራል፤ “የራሱንም ነፃነት” ያውጃል። እንዲህ ማድረግ በቀጠለ ቁጥር ሥልጣንና ኃይል መጠቀም ስለሚጥመው ፍርሃት ፍርሃት ይለዋል። ስለዚህም ሥልጣኑንና ኃይሉን ያለ አግባብ በመጠቀም በተጠራለት ሕዝብ ላይ ከማገልገል ይልቅ ሊገለገል፤ ከማነጽ ይልቅ ሊያፈርስ፤ ከሚጠቅም ይልቅ መጠቀሚያ ሊያደርግ፤ ከማሳልበት ይልቅ ሊያናንቅና ሊያሳንስ፤ ጸጋ ከሚጨምር ይልቅ ሊጫን ይጀምራል። እዚህ ደረጃ ላይ በሚደርስበት ጊዜ እግዚአብሔር “በመጥራቱ ስለማይፀፀት” (ሮሜ፡ 11:29) በጠራቸው ሰዎች ላይ ምንም ጊዜም ቢሆን ከባድ በሆነ ፍርድ በመሪው ላይ ባይመጣም፤ እግዚአብሔር እጁንና

⁷⁶ Henri J.M. Nouwen, In the Name of Jesus: Reflections on Christian Leadership (New York: Crossroad, 1995), 59-60.

እጋውን ግን ከላይ ያነሳና ብቻውን ይተወዋል። አብሮነቱም ከእርሱ ጋር እንዳይቆም ይከለከላል። በዮሐንስ 10፡ 22-23 ላይ መሪዎቹ፡ (ማለትም ፈሪሳውያን፤ ጸሐፍትና ሰዱቃውያን) ሊያመልኩ በቤተ መቅደስ ውስጥ በነበሩበት ጊዜ “ኢየሱስም በመቅደሱ በሰሎሞን ደጅ መመላለሻ ይመላለስ ነበር።” እንደሚለው፤ ጌታ ኢየሱስ ከመሪው ጋር ራሱን ማመሳሰል፤ ወይም አብሮ መቆም ይሳነዋል። የእግዚአብሔር ፊትና እጅ እንደዚሁ በመሪው ላይ ሲከብድ በጣም አስጨናቂ ነገር ነው ብዬ አስባለሁ።

ይህንን ከዚህ በላይ የገለጽኩትን ክብዮሽ እንዴት እንበተሰዋለን? የእግዚአብሔር እጋ በላያችን እንደ ተጠበቀ ለማቆየት ምን ማድረግ አለብን? ራሳችንን ለማምለክም ሆነ፤ ሌሎች እንዲያመልኩን ከመፈለግ ለመታገድ ምን እርምጃዎች መውሰድ ይኖርብናል? የሥልጣንና የኃይል ትርጉመ ወሰን ምንድን ነው? የተቀመጥንበት የመሪነት ወንበር ምክኒያት የመጣ ኃይልና መካከልና፤ በሕይወት ምሳሌነት የመነጨ ሥልጣንና ኃይል መካከል ያለው ልዩነት ምንድን ነው? የኃይል ዓይነቶች ምንድን ናቸው? የሥልጣንና የኃይል አጠቃቀም የለውጥ ሂደት ዕድገቶች አሉን? የእግዚአብሔር ቃል ስለ ሥልጣንና ኃይል ምንነትና አጠቃቀም ምን ይላል?

II. ትርጉመ ወሰን፡-

ሀ. የኃይል ትርጉመ ወሰን፡-

“ኃይል” የሚለው ቃል የመነጨው ከላቲን ቋንቋ “ፖቴር” ከሚለው ቃል ሲሆን፤ ትርጉሙም “አንድን ነገር ለማድረግ የመቻል አቅም”⁷⁷ ማለት ነው። ሌሎች ጸሐፊዎች ደግሞ “በሌሎች ሰዎች ላይ ተፅዕኖ ማምጣት”⁷⁸ ብለው ተርጉመውታል። ጆን ቢ ማይነር የሚባለው ፀሐፊ ደግሞ “አንድን ሰው ለማድረግ የማይፈልገውን እንዲያደርግ ለማስገደድ መቻል ነው”⁷⁹ ይለዋል። ከዚህም በመቀጠል ጆን ማይነር “ትፅዕኖ ማምጣት የሚለው እሳቤ ስለሆነ የሌላውን ሰው ባሕርይ፤ ዝንባሌ፤ እሴት ስሜት ላይ ለውጥ እንዲመጣ ማድረግ ነው። በዚህ ምክኒያት ኃይል ተጽዕኖ የማም

⁷⁷ James Hillman, *Kinds of Power* (New York:: Currency-Doubleday, 1995), 97.
⁷⁸ David C. McClelland and David H. Burnham, "power is the Great Motivator," *Harvard Business Review*, January - February 1995, 134.
⁷⁹ John B. Miner, *Organizational Behavior*, (New York: Random House, 1988), 481.

ጣት አንዱ ክፍል ሊሆን ይችላል።”⁸⁰ ስቲፍን ፒ. ሮቢንስ የሚባለውም “ኃይል የሚያመለክተው 'ሀ' በ 'ለ' ላይ ተፅዕኖ ሲኖረውና፤ 'ለ' ደግሞ አንድ ሊያደርገው የማይፈልገውን ነገር ተገድዶ ሲያደርግ ነው።...”⁸¹ ስለዚህ ኃይል ማለት 'ሀ' ያለ የሌለውን ጉልበቱን ተጠቅሞ በ 'ለ' ላይ ተፅዕኖ ሲያመጣና፤ 'ለ' ደግሞ ካለው የተመጣ/ አነስተኛ አቅም የተነሣ በ 'ሀ' የመጣበትን ትዕዛዝ ባይፈልገው፤ ለማድረግ ሲገደድ ነው። 'ሀ' የሚጠቀምበት ኃይል ግን ባለው የውስጥ መነሻ፤ ውስጣዊ ፍላጎት፤ ወይም ኃይሉን ለመጠቀም አቅም ሊሰጡት የሚችሉ ምንጮች ስላሉት የሚነሣ ሊሆን ይችላል።”⁸²

መሪዎች ምንም እንኳን በሰዎች (ወይም በሕዝብ ላይ) ተጽዕኖ ለማምጣት የሚችሉበት አቅሙ ቢኖራቸውም፤ “መጠቀሚያ መሣሪያዎችን ምንጮችን፤ ገንዘብንና አቅምን” ብቻቸውን ለመቆጣጠር በሚጀምሩበት ጊዜ እንዲህ ዓይነት ባሕርይ ማሳየት አመራር ሳይሆን፤ ኃይል መጠቀም ነው። ኃይልን አለ አግባብ የሚጠቀሙ መሪዎች ሰዎችን ሰብዓዊ ክብራቸውን በሚጠብቅ መልኩ ከሚቀርቧቸው ይልቅ፤ ሰው መሆናቸውን በሚያስረሳና በሚረግጥ መልክ መመልከት ይጀምራሉ። ኃይልን ከሚገባ በላይ ለጥጠው የራሳቸው መጠቀሚያ የሚያደርጉ መሪዎች ከሕዝቡ እየራቁ፤ ሕዝቡንም፤ እየፍቁና አልፎም ተከታይ ብቻ እንደሆነ ያስባሉ።

ለ. የሥልጣን ትርጉም ወሰን፡-

“ሥልጣን” የሚለው ቃል የመጣው “አክቶሪታስ” ከሚል የላቲን ቋንቋ ነው። ምንም እንኳን ሥልጣንና ኃይል በአንድነት የሚሄዱ ሐሳቦች ቢሆኑም፤ ሥልጣን ግን ከኃይል ይለያል። ኃይል “አንድን ሰው በራሱ ቢሆን ሊያደርገው የማይፈልገውን ነገር አስገድዶ እንዲያደርግ ማድረግ” ሲሆን፤ “ሥልጣን ግን ያንን ኃይል ለመጠቀም የሚያስችል ሕጋዊ መንገድ (LEGITMACY) እና ኃይልን ለመጠቀም ሙሉ ድጋፍ (JUSTIFICATION) የሚሰጠው መሪው ካለው የሥልጣን እርከን ጋር የተያያዘ ነው።”

⁸⁰ Ibid.

⁸¹ Stephens B. Robbins, *Essentials of Organizational Behavior*, 4th. ed., (Englewood Cliffs, NJ: Prentice Hall, 1994), 152.

⁸² See Burns, *Leadership*, 9-28; Max Weber, *The Theory of Social and Economic Organization*, Talcott Parsons, ed., (New York: Oxford University Press, 1947).

ያዘ ነው።”⁸³ የሥልጣን ነገር ከተነሣ የተለያዩ ዓነቶች እንዳሉ ማወቃችን አስፈላጊ ነው። ለምሳሌ፡- የወላጆች ሥልጣን፣ የትንንሽ ቡድን ሥልጣን፣ የድርጅቶች ሥልጣን (ለምሳሌ፡- ት/ቤት፣ ካምፓኒ፣ ወዘተ)፣ የቤተ ክርስቲያን ሥልጣን፣ ድርጅታዊ መዋቅር ያለበት ሥልጣን፣ እና የአገር አስተዳደር ሥልጣን። ከእነዚህ ሁሉ የሚለው የቤተ ክርስቲያን ሥልጣን ነው። ሌሎች ሁሉ ሰብዓዊ ምንጭ ሲኖራቸው፤ በቤተ ክርስቲያን ያለው የሥልጣን ምንጭ ግን እግዚአብሔር ስለሆነ፤ መንፈሳዊ ሥልጣን ነው። ይህም ማለት መሪው ለመንፈስ ቅዱስ ሥልጣን እስከተገዛ ድረስና ለእግዚአብሔር ክብርና ለሕዝቡም ጥቅም ለማዋል እስከተጠቀመበት ብቻ ነው መንፈሳዊ ሥልጣን የሚሆነው!!!

ማክስ ዌበር የሚባለው ምሁር በቀድሞ ዘመን በጻፈው መጽሐፍ “ሥልጣን” በተባለው ሃሳብ ሦስት ዕይነቶች እንዳሉ አመልክቷል፡- “ካሪዝማቲክ፣ ሕጋዊ፣ እና ባህላዊ” (RATIONAL, LEGAL, AND TRADITIONAL)⁸⁴ እንደ ዌበር አባባልና በታርኮችም መካከል እንደተገለጸው በመጀመሪያ አንድ መሪ የተከሰተውን ችግር ለመፍታት በንግግር የማሳመን ችሎታውና ተስፋ በሚሰጥ የመሪነት ካሪዝማ ይነሣል። ከዚያም በሕዝቡ ዘንድ ተወዳጅነትንና ዝናን ባገኙ ቁጥር በመጨረሻ የእርሱ አመራር እንደ ባሕል ይወሰዳል።

በቤተ ክርስቲያን ያለው መንፈሳዊ ሥልጣን ግን ከዚህ በጣም ይለያል። አንድም እግዚአብሔር ምንም እንኳን የሰውዬውን የተፈጥሮ ችሎታ ሊጠቀም ቢችልም፤ የሥልጣኑ መሠረት ግን የመሪው የንግግር ችሎታ አይደለም። በአገራችንም ሆነ በሌሎች አገሮች ብዙ የመናገር ችሎታ የነበራቸው ሰዎች ለተወሰነ ጊዜ በአመራር እርከን ላይ ወጥተው ከታዩ በኋላ ደብዛቸው የሌሉ “መሪዎች” ቁጥራቸው ቀላል አይደለም። በእግዚአብሔር ቤተ ክርስቲያን የሥልጣናችን ምንጭ እግዚአብሔር ነው። መሪዎችን ለአገልግሎት የሚጠራው፣ የሚያስነሣውና የሚቀባው እግዚአብሔር ነው። መንፈስ ቅዱስ መሪውን በመንፈሱ ከሞላውና ኃይልን ካለበሰው በኋላ፤ በእርሱ አልፎ የሕዝቡን ሕይወት ይዳስሳል። መልዕክትና መልዕክተኛ የሆነው ጌታ ራሱን በመሪው አገልግሎት ውስጥ ይገልጣል። በሚደረገው አመራርና አገልግሎትም ሁሉ በቀኑ መጨረሻ ክብሩ የእግዚአብሔር ይሆናል። እግዚአብሔር በመሪው ሕይወትና አገልግሎትም ምክኒያት አዲስ የመሪዎች ትውልድንም ያስነሳል።

⁸³ Hersey, Blanchard, and Johnson, *Management of Organizational Behavior*, 230-231.
⁸⁴ Weber, *The Theory of Social and Economic Organization*, 1947.

ክርስቲያን መሪ መንፈሳዊ ሥልጣኑን የሚለማመደው በፍቅር እንጂ በኃይል አይደለም፤ በሕይወት ምሳሌነት እንጂ፤ በግዴታ አይደለም፤ በማሳመን እንጂ፤ በመጨፍለቅ አይደለም። መሪዎች ከእግዚአብሔር የተሰጠ ኃይልና ሥልጣን አላቸው። ሥልጣን ግን በትክክል እንደ እግዚአብሔር ቃል በሥራ ይተርጎም ከተባለ በትሁታ ን እጅ ሲከናወን ብቻ ነው የጌታን ክብር መግለጫና የእግዚአብሔር ሕዝብ ለመታ ነፅ ምክኒያት የሚሆነው። የትኛውም መሪ ያልተመጠነ ኃይልና ሥልጣን ሊሰጠው ያን ያህል ጥበባች አይደለም። ሎርድ አክተን የተባሉ የታሪክ ፀሐፊ እንጻሉት፡-

“ኃይል ሰውን እንዲባልግ ያደርጋል፤ መጠን የሌለው ኃይል ደግሞ መጠን በሌለው ሁኔታ እንዲባልግ ያደርገዋል።” (“POWER TENDS TO CORRUPT, AND ABSOLUTE POWER CORRUPTS ABSOLUTELY!!!”)⁸⁵ የአሜሪካ ፕሬዚዳንት

የነበሩት አብርሃም ሊንከንም እንዲህ ብለዋል፡-“ሁሉም ሰው ተቃውሞን ለመቋቋም ይችላል፤ ነገር ግን የአንድን ሰው ባሕርይ ለማወቅ ካስፈለገ ኃይል ስጠው።”⁸⁶

ሥልጣን በገንዘብ የሚገዛ፤ የምንወለድበት፤ ወይም ከላያችን ባሉ መሪዎች የሚሰጥ ሳይሆን፤ ከጠራን ከእግዚአብሔርና በምናገለግላቸው ሰዎች ለእንዲህ ዓይነት አክብሮት የሚገባ የመሪነት ባህርይ ከእኛ ከመሪዎች ካዩ በኋላ የምናገኘው ነው።

❖ የመጀመሪያው ዓይነት ኃይል የአገልጋይ መሪነት ካላቸው ሰዎች የማሳመ እና ምሳሌአዊ ሕይወት የተነሣ የሚደረግ ነው። ሁለተኛው ዓይነት ኃይል ግን በማስገደድና በመጨፍለቅ (COERCIVEPOWER) ሕዝብን ለመጫንና ለመግዛት የሚደረግ ነው። በሁለቱ መሀል ያለውን ልዩነት ለመግለጽ የመጀመሪያው ግለሰብ ሆነ ሕዝቡ ያለ ምንም ምርጫ እንዲጓዝ ማድረግ ነው። ሁለተኛው ዓይነት የኃይል አጠቃቀም ሕዝቡ ያለውን እምቅ የጸጋ ስጦታ እንዳይወጣና እንዳያድግ የሚያደርግ ከመሆኑም ሌላ፤ የእግዚአብሔርን ሕዝብ ተመልካች የሚያደርግ አሠራር ነው። በጣም የሚገርመው ግን እንዲህ ዓይነት የኃይል አጠቃቀም ሕዝቡ በበለጠ ሁኔታ መሪውን እንዲጋፉት ያደርጋቸዋል፤ ቢያንስ ያስገድዳቸዋል።

⁸⁵ Lord Acton (April 3, 1887) - English Historian, www.notable-quotes.com/p/power-quotes.html. (accessed August 10, 2013).
⁸⁶ Abraham Lincoln (1809-1865), www.goodreaders.com/quotes/tag/power.html. (accessed August 10, 2013).

- ◆ የእግዚአብሔር ሕዝብ የሚጠይቃቸው መሠረታዊ ጥያቄዎች አሉ። በአመራር ላይ የተቀመጠ መሪ ሁሉ በጥሞና ሊያስብባቸውና ሊመልሳቸው የሚገቡ ጥያቄዎች ናቸው ብዬ አምናለሁ።

◆ **ልታመንበት እችላለሁ ወይ?**

(TRUST)

◆ **እኔን ለመምራትና ለመርዳት ይችላል?**

(RATIONAL INTELLIGENCE)

◆ **ስለ እኔ ችግር ወይም ጉዳይ ይገደዋል ወይ?**

(EMOTIONAL INTELLIGENCE)

III. የሥልጣንና የኃይል አጠቃቀም፡-

ሀ. ያለ አግባብ ለመጠቀም ምክኒያቶች፡-

1. ጌታ ኢየሱስ እንዳለው “የምድር ጨው” እና “የዓለም ብርሃን” ከመሆን ይልቅ (ማቴ. 5:13-16)፤ በዓለም ላይ የሚታይና የበቃ አገልጋይ የመሆን ውጥረት ውስጥ ስንገባ፤ ከእግዚአብሔር በአደራነትና ለዓላማ የተሰጠንን ሥልጣንና ኃይል አለ አግባብ መጠቀም እንጀምራለን። ዓለም ከራሱ የመነጨ ማጣፈጫም ሆነ፤ እንዳይበስ ብስም ማቆያ ወይም መጠበቂያ የለውም። እግዚአብሔር “የምድር ጨው አድርጎ ያስቀመጠን ክርስቲያኖችን፤ ይልቁንም የቤተ ክርስቲያን መሪዎችን ነው። እንደዚሁም እኛ “የዓለም ብርሃን” ነን።

ጨው የማጣፈጥ ሥራውንና የማቆየትና እንዳይበስብስ የመጠበቅ ሥራው የሚሠራው ሲሟሟና እሱነቱ ሳይታይ ለሌላው ጥቅም ባለው አገልግሎት ሲያገለግል ብቻ ነው። ይህንን እየታየ የማይታይ አገልግሎቱን ትቶ ግን ራሱ የሚታይበት መንገድ ከመፈለጉ የተነሣ “እስከ መቼ ሌላውን ሳጣፍጥ እኖራለሁ፤ እኔው ራሴ ወጥ ካልሆንኩ” ብሎ ቢታገል የማይረባና የማይጠቅም ይሆንና ወደ ውጭ ይጣላል። እንዲሁም ብርሃን የማብራት፤ የማሳየት፤ የማጉላትና፤ የመግለጥ ሥራው የሚያከና

ውነው የሰው ሁሉ ዓይን በእርሱ ላይ እንዳያርግ ጥንቃቄ በማድረግና፤ ከዚህ ይልቅ የሌላውን ውበት ወይም በሌላው ውስጥ ያለውን ጨለማ በመግለጥ ነው። ብርሃን ግን “እኔ እስከ መቼ ነው ራሴን ሰውሬ የምኖረው/ እኔው ብቻ ካልታይሁ፤” ቢልና የሰው ሁሉ ዓይን ወደ ራሱ ቢስብ ሰው ሁሉ ይሸሸዋል።

ጨውም የማጣፈጥ፣ የመመዝመዝና፣ የመጠዝጠዝ፣ ሥርወውን አቁሞ አልጫ ከሆነ (ውሃ፣ ውሃ ካለ)፤ ብርሃንም በተራራ ላይ እንዳለች ከተማ ሆኖ በጨለማው ላይ ማብራት ካልቻለ ምንም ረብ የለውም። ጨው ምንም እንኳን በጣም የረጋ ኬሚካል ኮምፓውንድ መሆኑና ምንም ዓይነት ነገር ለመቋቋም የሚችል መሆኑ ቢታወቅም፤ አንዴ በውስጡ ንፁህ ያልሆነ ነገር ገብቶ ቢበክል ግን ለሌላ ጥቅም የማይውል ብቻ ሳይሆን፤ እጅግ በጣም አደገኛ ሊሆን ይችላል!!! ዓለም ያለ ጨው እንደተበላሸ አሳይግማለን፤ ይሸታልም። ብርሃንም እንደዚሁ ሊያበራለት ከተገባው ዓለም ጋር ከተመሳሰለና በውስጡ የጨለማ ባህርይ ከገባ፤ ዓለምን ወደባሰ ጨለማ አዝቅት ውስጥ እንድትገባ ምክኒያት ይሆናል። ጨው በባሕርዩ የመጠበቅ ተፅዕኖ በማምጣት ምድሪቱ እንዳትበሰብስ ይጥብቃል። ብርሃን ደግሞ አዎንታው ተፅዕኖ በማምጣት ዓለም በውስጧ ያለውን ጨለማ በብርሃን እንድታይና እንድታስተውል ያደርጋል!!!

2. በእግዚአብሔር በመጠራታችን መካከለና ጥሪ በሚያስከፍለው ዋጋ መካከል ያለው ግንኙነት ከመጀመሪያው ሳናስተውል ቀርተን፤ ሁኔታዎች እየከበዱ፤ በጥሪያችን ባሕርይ ምክኒያት የሚወዱን ሰዎች ያሉትን ያህል የሚጠሉን እየበዙ ሲሄዱ፤ መከራና ስደት ሲያጋጥሙን፤ ከጌታ የተሰጠንን ሥልጣንና ኃይል ወይም ልክ ባልሆነ መንገድ የተጠራንለትን ሕዝብ በመጫን፤ ወይንም ደግሞ በማመቻመቻ መምራት እንጀምራለን። ለአገልግሎት በጠራን ጌታ ላይ ከመታመንና ከመደገፍ ይልቅ ባለን ኃይልና ሥልጣን የመታመን ጭንቅንቆሽ ውስጥ እንገባለን።

3. እግዚአብሔር በቅድሚያ እንድናገለግለው የሰጠንን ቤተሰብ (ሚስትና ልጆች) ትተን፤ ትልቁን ቤተሰብ (ማለትም፡- ቤተ ክርስቲያን = የክርስቶስ አካል የሆነ ውን ምዕመን) ለማገልገል የበለጠ ትኩረት ስንሰጥ፤ የግል ቤተሰባችንን እየበተንን፤ ሌሎችን ቤተሰቦችና ግለሰቦችን በማገልገል ጭንቅንቆሽ ውስጥ ስንገባ ከጌታ የተሰጠንን ሥልጣንና ኃይል አለ አግባብ መጠቀም እንጀምራለን።

4. የእግዚአብሔርን ፍቅር ከመፈለግ ይልቅ፤ የኃይል ፍቅር፤ እግዚአብሔርን ከማምለክ ይልቅ፤ ራስን ለማምለክ በመቋመጥ ጭንቅንቆሽ ውስጥ ስንገባ፤ ከጌታ የተሰጠንን ኃይልና ሥልጣን አለ አግባብ መጠቀም እንጀምራለን።

5. ሌሎች አገልጋዮችም ሆነ ወንድሞችና እህቶችን ከመውደድ ይልቅ፤ ሁሉን ነገር በእኛ ዙሪያ እንዲሸከረከር ከመፈለግ የተነሣ የውድድርና የፋክክር መንፈስ በውስጣችን ገብቶ ሊነፃንና ጭንቅንቆሽ ውስጥ ስንገባ ከጌታ የተሰጠን ኃይልና ሥልጣን አለ አግባብ መጠቀም እንጀመራለን።

6. ለእግዚአብሔርም ሆነ ለተጠራንለት ሕዝብ ታማኝ ሆኖ ከመገኘት ይልቅ፤ ስኬታማ አገልጋይ ለመሆን ስንታገልና ጭንቅንቆሽ ውስጥ ስንገባ ከጌታ የተሰጠን ሥልጣንና ኃይል አለ አግባብ መጠቀም እንጀመራለን። የመጨረሻ ግብ አድርገን የተነሣንበትን እንጂ፤ ወደ ግቡ የሚወስደውን ሂደት ምንም የማይገደን እንሆናለን።

7. እግዚአብሔር የሰጠን ገንዘብም ሆነ ንብረት በአደራነት እንደተሰጠን አውቀን ዕድሉ ለሌላቸውና ለተችገሩ ሰዎች፤ ወይም የጌታ ሥራ ለመሥራት እየፈለጉ በገንዘብ ምክኒያት የተጣበቡ አገልጋዮችን ከመደገፍ ይልቅ፤ ሀብታም ወይም ከተቻለ ደግሞ ባለጠጋ ለመሆን በህልማችንም በውናችንም ይህንን ብቻ የማሰብ ጭንቅንቆሽ ውስጥ ስንገባ ስስታም (GREEDY) እንሆንና ከጌታ የተሰጠንን ሥልጣንና ኃይል አለ አግባብ መጠቀሚያ እናደርገዋለን።

ለ. የኃይል አጠቃቀም ልዩነቶች፡-

የኃይል አጠቃቀም በተመለከተ በሥራ ሲተረጎም የተለያዩ ገፅታዎች እንዳሉና ኃይሉን የሚጠቀምበት መሪውም ሆነ በተግባር ሲገልፀው የሚያየው ሕዝብም እነዚህን ማወቁ ይገባል ብዬ አስባለሁ። የኃይል አጠቃቀሞች በአምስት ዓይነት ገጽታ ልናያቸው እንችላለን፡-

- ❖ መጠቀሚያ የሚያደርግ ኃይል (EXPLOITIVE POWER)
- ❖ የመጫንና የመግዛት ኃይል (MANIPULATIVE POWER)
- ❖ የፋክክር ኃይል (COMPETITIVE POWER)
- ❖ ድጋፍ የሚሰጥ ኃይል (NUTRIENT POWER) እና
- ❖ ወጥነት ያለው ኃይል (INTEGRATIVE POWER)

ናቸው። እያንዳንዳቸውን በመጠኑም ቢሆን ለመዘርዘር እሞክራለሁ።

1. መጠቀሚያ የሚያደርግ ኃይል፡-

እንዲህ ዓይነት የኃይል አጠቃቀም ሰዎች አመኑበትም አላመኑበትም በግዴታ ኃይሉን ለመጠቀም ስለሚፈልግ በባህርዩ አፍራሽና አሉታዊ ተፅዕኖ የሚያመጣ ነው።

2. የመግዛት ኃይል፡-

ይህ ዓይነት የኃይል አጠቃቀም መሪ በግለሰብ ወይም በሕዝብ ላይ ለመሰልጠን ሲፈልግ ኃይሉን በመጫን ይጠቀማል። ከዚህ የተነሣ አቅም የሌላቸውን ሰዎች ያለአግባብ ሊገዛቸው ይችላል።

3. የፋክክር ኃይል፡-

እንዲህ ዓይነት የኃይል አጠቃቀም መሪው ከሌሎች አገልጋዮች ጋር ካለው የውደደርና የፋክክር መንፈስ የተነሣ ኃይሉን ያለ አግባብ ስለሚጠቀም አብዛኛውን ጊዜ አሉታዊ ተፅዕኖ ያመጣል።

4. ድጋፍ የሚሰጥ ኃይል፡-

ይህ ዓይነት የኃይል አጠቃቀም የምናገኘው ለምሳሌ ወላጆች ልጆቻቸውን ለመርዳት የሚጠቀሙት፤ ወይም ፓስተር የሚያገለግላቸውን ሰዎች ለመደገፍ የሚጠቀሙ የኃይል አጠቃቀም ነው። አብዛኛውን ጊዜ አዎንታዊ ተፅዕኖ ስለሚያመጣ ተፈላጊነቱ የሚያጠራጥር አይደለም።

5. ወጥነት ያለው ኃይል፡-

እንዲህ ዓይነት የኃይል አጠቃቀም መሪው ያለውን ኃይል ከሚያገለግለው ሕዝብ ጋር፤ ወይም ከሌሎች አገልጋዮችና መሪዎች ጋር በማስተባበር የበለጠና የከበረ የእግዚአብሔርን ሥራ ለመሥራት ሲጠቀምና የእግዚአብሔርን መንግሥት የሚያሳፋ ነው።

ሐ. የኃይል አጠቃቀሚና የመለወጥ ዕድገቶች፡-

የኃይል አጠቃቀም በሚመለከት ጉዳይ ቀደም ብለን እንዳየነው ልዩ ልዩ ገፅታዎች ያሉትን ያህል፤ አሁን ደግሞ አመለካከታችንን በመለወጥ ሕዝብን ለማገልገል የመለወጥ ዕድገቶች እንዳሉ መገንዘብ አስፈላጊ ነው ብዬ አምናለሁ። እግዚአብሔር የሰጠን ኃይል በጥበብ፤ በማስተዋልና የተጠራንለትን ሕዝብ ለማሳደግ ከተጠቀምንበት የእግዚአብሔርን ሕዝብ፤ ያለን ራዕይና በዓላማ የተነሣንባቸውን አገልግሎቶች

ጌታን በሚያስከብር መልኩ ፍፃሜ ላይ ማድረስ ያስችለናል። በውስጣችን ያለው የማሰብ፣ የማጤንና የማስተዋል ኃይል በውጭ ከሚገልፀው (በሥራ የሚተረጎመው) ኃይል ጋር ማጣጣም (ማስማማት) መቻል ብዙ የከበሩ ውጤቶችን ሊያመጣ ይችላል። የመለወጥ ዕድገቶችን በተመለከተ ጀነትኦ ሃገበርግ የምትባል ሰው ስድስት የመለወጥ ዕድገቶች እንዳሉ የገለፀቻቸውን ሐሳቦች እንደሚከተለው አቀርባለሁ።⁸⁷

1. “ኃይል የለሽ”፡- ("POWERLESSNESS")

በዚህ ደረጃ መሪዎች እርግጠኝነት ያላቸው እና መደገፍ የሚወዱ፣ ምናልባትም አቅም የሌላቸው፣ ነገር ግን ተስፋ በማጣት ልባቸው ያልወደቀ አድርገን ልንገልፃቸው እንችላለን። ፍርሃት በውስጣቸው ስላለ እውነተኛና ንፁህ የሆነ ኃይል መጠቀም ያልቻሉ ናቸው።

◆ እንዲህ ዓይነት መሪዎች ካላቸው ፍርሃት የተነሳ አመራራቸውን የሚገልፁት በጉልበት እና በማስፈራራት መልክ ነው።

2. “ኃይል በሌላው ላይ በመታከክ”፡- ("POWER BY ASSOCIATION")

በዚህ ጊዜ መሪዎች ኃይላቸውን የሚጠቀሙት ከላያቸው በተቀመጡ ሌሎች ታዛቢ መሪዎች በማስታከክ ነው። እነዚህ መሪዎች ለመለውጥና ለማደግ በመፈለግ፣ በእግራቸው መቆምና ቢያስፈልግም ዋጋ የሚያስከፍል እንኳ ቢሆን ሳይታገዱ አገልግሎታቸውን መፈጸም፣ የብቃት ለውጥ ማድረግ ይኖርባቸዋል።

◆ እንዲህ ዓይነት መሪዎች አመራራቸውን የሚገልጹት በማጭበርበር እና ሌሎች በእነርሱ እንዲደገፉ በማስገደድ ነው።

3. “ኃሉን በማሳየት”፡- ("POWER BY SYMBOLS")

በዚህ ደረጃ ያሉ መሪዎች አመራራቸውን የሚገልፁት በመቆጣጠር ስለሆነ የኃይል ጥማት የሚጠናወታቸው፣ በጣም ትፎካካሪ፣ ካሪዝማቲክና ራስ ወዳድ በመሆናቸው ይታወቃሉ። እነዚህ መሪዎች ዝርዝር ነገሮችን በመቆጣጠር (MICRO-MANAGEMENT) አመራራቸውን ስለሚገልፁ ወደሚቀጥለው ምዕራፍ እንዳይሻገሩ ይይዛቸዋል።

⁸⁷ Janet O. Hagberg, *Real Power: Stages of Personal Power in Organizations*, (Salem, Wis.: Sheffield, 1994), xxi; see also Banks and Ledbetter, *Reviewing Leadership*, 32-33.

❖ ሌሎችንም በማሳመን ስለሚመሩ ሕዝቡ የአሸናፊነት ዝንባሌ እንዲኖረው ያደርጋሉ።

4. “ኃይልን በማገናከብ”፡- (“POWER BY REFLECTION”)

በዚህ ደረጃ ያሉ መሪዎች አመራራቸውን የሚገልፁት ሌሎችን በመማርክና በእነርሱም ላይ አዎንታዊ ተፅዕኖ በማምጣት ስለሆነ፤ ብርቱዎች፤ ማመዛዘን የሚችሉ፤ ብቃት ያላቸውና ሌሎችን በማሳደግ ችሎታ ያላቸው መሪዎች እንደሆኑ ይታወቃል።

❖ በመልካም አመራራቸውና ወጥነት ባለው ሕይወታቸው ስለሚታመኑ ተስፋን የሚያድሱ ናቸው።

5. “ኃይልን በዓላማ”፡- (“POWER BY PURPOSE”)

በዚህ ደረጃ ያሉ መሪዎች አመራራቸውን የሚገልፁት ከራሳቸው ያለፈ ትልቅ ራዕይ ስለሆነ የራሳቸው አጀንዳ የላቸውም። ከዚህ የተነሣ ያላቸውን ኃይል ለሌሎች ማካፈልም ይሁን፤ ወይም ቦታ ለመልቀቅና ሌሎች እንዲመሩ ለማድረግ ልቡ አላቸው። በሌሎች አመራር ሥር ለመቀመጥም ደስ ይላቸዋል።

❖ እነዚህ መሪዎች ሌሎችን በማሳልበት ስለሚመሩ በሚመሩአቸው ሰዎች ላይ ፍቅር፤ አገልጋይነትና መስጠትን ያነሣሉ።

6. “ኃይልን በጥበብ”፡- (“POWER BY GESTALT”)

በዚህ በመጨረሻው ደረጃ ላይ ያሉ መሪዎች አመራራቸውን የሚገልፁት ኃይልን በጥበብ በመግለፅ ነው። እነዚህ መሪዎች “የዓለም ነፍስ” ናቸው ቢባል ማጋነን አይሆንም። ውስብስብ በሆኑ ሁኔታዎች መሀል የተረጋጉ፤ ሞትን የማይፈሩ፤ በጸጥታና በእርጋታ አገልጋይ መሪዎች የሆኑ፤ እና የሞራልና የሥነ-ምግባር መለኪያቸው ከፍተኛ የሆኑ መሪዎች ናቸው።

❖ የእነዚህ መሪዎች አመራር እየታየ የማይታይ (VISIBLE INVISIBLE)

ስለሆነ በእነርሱ በሚገለገለው ሕዝብ ልብ ውስጥ እርካታን፤ ጸጥታንና ሰላምን ስለሚፈጥር በእነርሱ የሚገለገለው ሕዝብ የታደለ ነው!!!

መ. የመጽሐፍ ቅዱስ እይታ፡-

አላይ የጠቀስናቸውን ሐሳቦች ማየቱ መልካም ሆኖ እያለ፤ የእግዚአብሔር ቃል ስለ አመራርና የሥልጣንና የኃይል ጥያቄ የሚለውን መዳሰሳን በጣም ወሳኝ ነው። ምክኒያቱም ስለ ሕይወታችን፤ ስለ አገልግሎታችንና፤ ስለ አመራራችን የመጨረሻው ቃል ያለው ሥልጣን የሆነው መጽሐፍ ቅዱስ ነው። ስለዚህ የበለጠ በትኩረት ለማየት እንዲያመችን ከአዲስ ኪዳን ውስጥ ሐዋርያው ጳውሎስ ስለ አመራርና የሥልጣንና የኃይል ጥያቄን በሚመለከት የነበረውን መረዳት ለመዳሰስ እንሞክራለን።

ሐዋርያው ጳውሎስ ምንም እንኳን አመራርን በተመለከተ በልዩ ዘዴ ያስቀመጠው ባይኖርም፤ የአመራርን ባሕርይና የሥልጣንና የኃይል አጠቃቀም በሚመለከት ብዙ ሊያነጋግሩን የሚችሉ ጥያቄዎች ከራሱ ሕይወትና ከጻፋቸው መልዕክቶች ለመረዳት እንችላለን።⁸⁸

ሐዋርያው ጳውሎስ ለቆሮንቶስ ቤተ ክርስቲያን በጻፈው በመጀመሪያው መልዕክቱ የቤተ ክርስቲያንን መልክ በጠራ ሁኔታ ለማየት የሚያስችግር ውስብስብ ነገር ይመስላል። የቆሮንቶስ ቤተ ክርስቲያን ስለ ራስዋ የነበራት መረዳትና የነበረችበት ሁኔታ መሃል የማይጣጣም ነበር። እግዚአብሔር ያስቀመጠው መለኪያና የቤተ ክርስቲያኒቱ እውነታ አብሮ የማይሄድ ነበር። “ለክርስቶስ በታጩት” ቤተ ክርስቲያን መሃልና ፍቅር የለሽ ፤ ቅድስና የጎደለው፤ በየጊዜው የሚጠላላ ሕብረተሰብ በመሆኗ መካከል ብዙ ልዩነት ነበረው። በመጨረሻው ዘመን በሚጠብቃት ክብርና፤ አሁን ያለችበት ሁኔታ፤ በሰማያዊ መዳረሻዋና፤ አሁን በምድር ያለው ክብር የሌለው ሁኔታዋ መሃል የማይጣጣምና የሚጋጭ ነበር።

1. ሐዋርያት እነ ማን ናቸው?

በምዕራፍ 1፡1 ላይ ጳውሎስ ስለ ራሱ “በእግዚአብሔር ፈቃድ የኢየሱስ ክርስቶስ ስህተት ለሆነ የተጠራ ጳውሎስ” የሚለውን ሐሳብ መነሻ በማድረግ “ሐዋርያት እነማን ናቸው?” የሚለውን ጥያቄ ለመመለስ እንሞክራለን። በመሠረቱ “ሐዋርያ” የሚለውን ስያሜ የተጠቀመው ጌታ ኢየሱስ ሲሆን፤ የመጀመሪያዎቹ አሥራ ሁለቱ

⁸⁸ See Robert Banks, *Paul's Idea of Community: The Earthly House Churches in Their Historical Setting*, (Peabody, MA: Hendrickson, 1994).

ን ደቀ መዛሙርትና ከዚያም በኋላ ጳውሎስ፤ ያዕቆብና በርናባስንም (ጥቂቶቹን ለመጥቀስ ያህል) የሚያጠቃልል ነው።

❖ ሐዋርያት በጌታችን በኢየሱስ ክርስቶስ በቀጥታ በግላቸው የተመረጡ፤ የተጠሩና የተሾሙ ናቸው እንጂ፤ “ከሰዎች ወይም በሰው ያልሆኑ” (ገላትያ 1:1) ማለትም፤ ሰዎች እንዲሆኑላቸው ስለፈለጉ፤ ወይም ስውዬው ራሱ ሐዋርያ ለመሆን ስለፈለገ አይደለም።

❖ ሐዋርያት በታሪክ መካከል የተገለጠው የጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስ የዓይን ምስክሮች ሆነው የአደባባይ አገልግሎቱንም ለሦስት ዓመት ትኩል የተመለከቱ ናቸው። (ማር. 3:13-14፤ ዮሐ. 15:27) ከዚህም በተጨማሪ የኢየሱስን ሞትና ትንሣኤ የገል ምስክሮች ናቸው። (የሐዋ. ሥራ 1:21-22፤ 2:23-24፤ 3:15 4:33 ወዘተ) ሐዋርያው ጳውሎስ የራሱን ሐዋርያነት ሲያስረግጥ “እኔ ሐዋርያ አይደለሁምን? ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስንስ አላየሁትምን? (1ቆሮ. 9:1) ብሎ ይናገራል።

❖ ሐዋርያት የእውነት መንፈስ የተሰጣቸውና በመንፈስ ቅዱስ በመመራት በዘመናት ተሠውሮ የነበረው የእግዚአብሔርን ምስጢር መገለጥ (REVELATION) መረዳቱ የተሰጣቸውና ይህንንም መገለጥ በጽሁፍ ለማስፈር የመንፈስ ቅዱስ ምሪት (INSPIRATION) የነበራቸውና ለዚህም የተጠሩ ሰዎች ናቸው። ይህንን የክበረውን የእግዚአብሔር ምስጢር ክርስቶስ ኢየሱስን ለሰዎች በሚገባ መንገድ በመግለጥ፤ በመስበክና በማስተማር (ILLUMINATION) የቤተ ክርስቲያን መሠረት የሆነውን የመሠረቱናቸው። (ቆላ. 1:25-29፤ ዮሐ. 16:12-15፤ 1ጴጥ 1:12፤ 2ጴጥ. 1:20-21፤ ኤፌ.2:20)

❖ ሐዋርያት እግዚአብሔር በእጃቸው ተአምራት፤ ምልክትና ድንቅ እንዲከናወን የተጠቀመባቸውና የሚጠቀምባቸው የጌታ ልዩ ቅባት ያላቸው ናቸው። (2ቆሮ. 12:11-12፤ ሮሜ 15:18-19፤ የሐዋ ሥራ 3:6-8፤ 5:12፤ 14-16፤ 19:11-12፤ ወዘተ)

❖ ሐዋርያት በግል ሕይወታቸውም ሆነ፤ በአገልግሎታቸው ንጽሕና እና ወጥነት ያላቸው ሰዎች ከመሆናቸው የተነሣ ሕይወታቸውና አገልግሎታቸው የአብያተ ክርስቲያናት መለኪያ ነው። የሚኖሩትን የሚሰብኩ፤ የሚሰብኩትን የሚኖሩ ናቸው።

◆ ሐዋርያት የተሰማቸው የሐዋርያነት ሥልጣን ቤተ ክርስቲያንን ለማንጽ እንጂ፤ ለማፍረስ እንዳልሆነ፤ የክርስቶስን አካል ለማጎልበት እንጂ፤ ለማቀጨጭ እንዳልሆነ ስለሚያስተውሉ የሕይወትም ሆነ የአገልግሎት አቅርቦታቸው ቅንነት ያለው (GENUINE)፤ ነባራዊነት ያለው (ORIGINAL)፤ የትህትና መንፈስ ያለው (HUMBLE SPIRIT)፤ ከስኬታማነት ይልቅ፥ ታማኝነት ላይ ያተኩረ ነው።
(ቆላ. 1:25፤ 2ቆሮ 10:8፤ 13:10፤ ፊል. 2:20-21፤ 1ቆሮ. 2:1-5)

2. የቆሮንቶስ ቤተ ክርስቲያን ገጽታ፡-

ሐዋርያው ጳውሎስ ምንም እንኳን ይህ የእማኞች ሕብረተ ሰብ “የእግዚአብሔር ቤተ ክርስቲያን” መሆኑ ባይክድም፤ በመካከላቸው ከነበረው መለያየት የተነሣ ሊታመንባቸው ስላልቻለ ግን “በቆሮንቶስ ላለች ለእግዚአብሔር ቤተ ክርስቲያን” ብሎ ነው የፃፈላቸው። (1ቆሮ. 1:2) ስለዚህ የቆሮንቶስ ሰዎች፡-

❖ ሁለት ዓይነት መኖሪያ - ምድራዊና ሰማያዊ፤ በቆሮንቶስና በክርስቶስ ውስጥ፤

❖ ሁለት ዓይነት የሕይወት ደረጃ፡- እውነታ እና ሊሆኑት የሚችሉት፤ የተቀደሱ እና ቅዱሳን ለመሆን የተጠሩ። እና

❖ ሁለት ዓይነት ጥሪ፡- እግዚአብሔር ቅዱሳን እንዲሆኑ የጠራቸውና እነርሱም እንዲቀድሳቸው ወደ እግዚአብሔር መጠራት (መጸለይ) ያለባቸው ናቸው።

የቆሮንቶስ ቤተ ክርስቲያን ሌላው ገፅታዋ የሚከተሉትን ሦስት ጣምራ እውነቶች የሚያካትት ነው።

❖ በመጀመሪያ የክርስቶስ መምጣትና በክርስቶስ ዳግም መምጣት መካከል፤

❖ ክርስቶስ ሊያደርገው በመጣውና ከዚህ በኋላ ሊያደርገው በሚመጣው ዘመን መካከል፤ እና

❖ በመጣው የእግዚአብሔር መንግሥትና በሚመጣው የእግዚአብሔር መንግሥት መካከል የምትኖር ቤተ ክርስቲያን ነች።

ጆን ኒውተው የሚባል ጸሐፊ እንዲህ የሚል ሐሳብ የገለፀው እላይ ለገለፅናቸው የቆሮንቶስ ቤተ ክርስቲያን ገጽታ ማጠቃለያ ነገር ይሆናል፡- “አሁን የሆንኩት ልሆነው እንደሚገባኝ አይደለም፤ ልሆነው የምፈልገውም አልሆንኩም፤ በሌላው ዓለም ልሆነው የምችለውም አልሆንኩም፡፡ ነገር ግን አሁን ያለሁት ከዚህ በፊት በነበርኩበት አይደለም፤ እና በእግዚአብሔር ፀጋ የሆንኩትን ሆኛለሁ፡፡”⁸⁹

3. ሐዋርያው ጳውሎስና የቆሮንቶስ ቤተ ክርስቲያን፡-

❖ ሐዋርያው ጳውሎስ ለረዥም ጊዜ የቆየና የጠበቀ፤ ግላዊና የመጋቢነት ግንኙነት ከቆሮንቶስ ቤተ ክርስቲያን ጋር ነበረው፡፡ (2ቆሮ. 10:14፤ 1ቆሮ. 3:6፤ 10፤ 4:14-15)

❖ ሐዋርያው ጳውሎስ ቢያንስ ሦስት ጊዜ ከመጎብኘቱም ሌላ፤ ቢያንስ አራት ጊዜም ለቆሮንቶስ ቤተ ክርስቲያን ጽፏል፡፡ ከአራቱም መልዕክቶች ውስጥ ሁለት ብቻ ነው (ማለትም አንደኛና ሁለተኛ መልዕክት) በእጃችን ያሉት፡፡

➤ አንደኛ ጳውሎስ ለቤተ ክርስቲያኒቱ ሰላምታ ፅፏል (ቁ1-3)

➤ ሁለተኛ ጳውሎስ ቤተ ክርስቲያኒቱን ያመሰግናል (ቁ. 4-9)፤

➤ ሦስተኛ ጳውሎስ ለቤተ ክርስቲያኒቱ ልመና ያቀርባል፡፡(ቁ. 10-1 በእነዚህ ክፍሎች ሁሉ ሐዋርያው ጳውሎስ አንድ ዋና የቤተ ክርስቲያኒቱ ባህርይ የሚገልጥ ነገር ላይ ሰያተኩር እናየዋለን፡፡ ይኸውም የቆሮንቶስ ቤተ ክርስቲያን ቅድስናዋ (ቁ. 1-3)፤ ሥጦታዋ (ቁ. 4-9)፤ እና አንድነቷ (ቁ10-17)

በጣም የተወላበሰ ሁኔታና ግልፅነት የሌለው መሆኑን ነው፡፡

አንደኛ፡- ሐዋርያው ጳውሎስ የቆሮንቶስ ቤተ ክርስቲያን “የእግዚአብሔር ቤተ ክርስቲያን” ሲገልፃት ስናይ፤ በሌላ በኩል ደግሞ ቅድስና የጎደለው ሕይወት በተቀደሰች ቤተ ክርስቲያን ውስጥ እንዳለ ይገልፃል፡፡ ምክኒያቱም በመካከላቸው መጠላላት፤ ትዕቢት፤ ግድየለሽነት፤ ዝሙት፤ የትዳር ፍቺ መኖሩ ብቻ ሳይሆን “ፍትህ” ፍለጋ ወደ ፍርድ ቤት መጓተት፤ በአምልኮ መካከል ሥርዓት የለሽ የአደባባይ / የጉባዔ ልምምድ እና በፀጋ ስጦታቸውም ምክኒያት ትምክተኝነት የሚታይባት ቤተ ክርስቲያን ነች፡፡ (1ቆሮ. 3:1-4)

⁸⁹ John Newton, quoted by J. C. Ryle in the chapter “Are You Regenerate?” in *Home Truths*, 9th. ed., (London: Chas. J. Thynne., n.d.), 94-95.

ሁለተኛ፡- ሐዋርያው ጳውሎስ በሌላ በኩል ስለ እነርሱም በእግዚአብሔር ፊት የሚያመሰግንባቸው ነገሮች አሉ፡- ለእነርሱ ስለተሰጠው የክርስቶስ ኢየሱስ ፀጋ (ቁ. 4-5)፤ እግዚአብሔር ስለ እነርሱ ያለው ታማኝነት (ቁ. 9) “...የጠራችሁ እግዚአብሔር የታመን ነው።” (2ቆሮ. 1:18)

ሦስተኛ፡- ሐዋርያው ጳውሎስ የእነርሱ አንድነት፡ በልዩነታቸው እንደሆነ (UNITY IN DIVERSITY) በማሳሰብ (ኤፌ. 4፡ 4-6) ልመና ያቀርብላቸዋል። ምክኒያቱም አንድ አባት ስላለ፤ አንድ ቤተሰብ አለ፤ አንድ መንፈስ ስላለ፤ አንድ አካል አለ፤ አንድ ጌታ ስላለ፤ አንድ እምነት፤ ተስፋ፤ እና ጥምቀት አለ። ይሁን እን ጂ የቆሮንቶስ ቤተ ክርስቲያን በክርስቶስ ያላቸውን አንድነት ከመጠበቅ ይልቅ፤ ሲበግጠሱና ሲለያዩ ማየት የሐዋርያው ጳውሎስን ልብ ያሳዘነ ጉዳይ ነበር።

ለቆሮንቶስ ቤተ ክርስቲያን መለያየት ዋናው ምክኒያቱ በመመሪያዎች ልዩነት ሳይሆን፤ በግለሰቦች ዙሪያ ራሳቸውን በማስጠለፋቸው የመጣ ችግር ነው። በቆሮንቶስ ቤተ ክርስቲያን ውስጥ የነበረው ሕዝብ በቡድን በመለያየትና በመከፋፈል “የሚመለከ ግለሰብ” (“PERSONALITY CULT”) በማድረጋቸው በትዕቢት፡ በቅንፃት እና በትምክህተኝነት ውስጥ መግባታቸውን የጳውሎስ ልብ በጥልቀት የጉዳ ጉዳይ ነበር። ምንም እንኳን በቆሮንቶስ ቤተ ክርስቲያን ውስጥ የነበረው ልዩነትና መከፋፈል ምክኒያቱ ዶክትሪን ባይሆንም፤ በአንድምታ ግን ስለ ክርስቶስና ስለ ወንጌል የነበራቸው መረዳት ጥልቅ የሆነ የዶክትሪን ችግር እንደነበራቸው ለመገንዘብ አያጸግተንም።

(1ቆሮ. 1:12-13) በዚህ ባህርያቸው ምክኒያት የክርስቶስ ማንነት፤ የክርስቶስ መስቀልና የክርስቶስ ስም አደጋ ላይ እንዲሆን አድርጎታል። የክርስቶስን ጌትነትና ሉዓላዊነት የሚጋፉ ባህርይ መግለፃቸው ሐዋርያው ጳውሎስን አሳስቦታል።

ይህንን ሐሳብ ለማጠቃለል ሁለት ጥግ የሆኑ አመለካከቶችን መጥቀስ አስፈላጊ ነው። በአንድ በኩል እኛ ክርስቲያኖች “ፍፁምነት ያለንና፡ ፍፁምነት ያላትም ቤተ ክርስቲያን” እንድትኖር የምናልም አይደለንም። እዚህ ላይ ይ/ር ቢሊ ግራሃም ያሉትን ሐሳብ መጥቀስ እፈልጋለሁ።

“ምንም ቢሆን ፍጹም የሆነች ቤተ ክርስቲያን ለማግኘት ፈልግ፤ ስታገኛትም የዚያ ች ቤተ ክርስቲያን አባል ሁን። ነገር ግን አንተ እስከዋው ውስጥ ስትገባ ፍጹምነቷ እንደሚቀር አትርሳ።”

- ❖ ስለዚህ ፍጹምነትን ለሚጠብቁ ሰዎች እንዲህ እንላቸዋለን፡- “የቤተ ክርስቲያን ንጽሕናን መጠባበቃችሁ መልካም አድርጋችኋል። የዶክትሪንም ሆነ የሥነ ምግባር ንጽሕና መጠባበቅ ግሩም የሆነ ግብ ነው። ነገር ግን መደረስ አለበት በ ማለታችሁ ግን ተሳስታችኋል።”
- ❖ በቤላ በኩል በግድየለሽነት ለሚመላለሱትና ከቤተ ክርስቲያን ምንም ነገር ለማ ግኘት አንችልም ላሉት ደግሞ እንዲህ እንላቸዋለን፡- “በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ያለውን ኃጢአትና ስህተት ዓይናችሁን ሳትዘጉ፤ እውነታውን መቀበላችሁ መል ካም ነው። ነገር ግን ለኃጢአትና ለስህተት አሠራር ግድየለሽ ሆናችሁ እጃችሁ ን አጣምራችሁ መመላለሳችሁ ልክ አይደላችሁም። በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ኅጢአት ያደረጉ ሰዎች ዲሲፕልን መደረግና ካስፈለገም ከቤተ ክርስቲያን አባል ነትም መሰረዝ አለባቸው።” የክርስቶስን መለኮታዊነትና ሰብዓዊነት መካድ የክርስቶስ ተቅዋሚ መሆን ነው። (1ዮሐ. 2:22) የጸጋን ወንጌል መካድም በእግዚአብሔር ፊት ፍርድ የሚያስመጣ (ANATHEMA) ነው። (ገላትያ 1:6-9) የቤተ ክርስቲያንን ገፅታ ሙሉ የሆነ መረዳት እንዲኖረን ካስፈለገ ሐዋርያው ዮሐንስ “ወዳጆች ሆይ፤ አሁን የእግዚአብሔር ልጆች ነን፤ ምንም እንደምንሆን ገና አል ተገለጠም።” (1ዮሐ. 3:2) እንዳለው፤ “አሁን ግን ገና” (“THE ALREADY AND NOT YET! የሚለውን የሥነ መለኰት ሐሳብ በእነዚህ እውነቶች መሃል ያለውን ውጥረት በጥበብና በማስተዋል፤ በትዕግሥትም ልንይዘው የሚገባ እውነት ነው!!!

4. ኃይል በድካም ውስጥ ሲገለጥ (1ቆሮ. 1:18-2:5)

- ❖ “የክርስቶስ መስቀል ከንቱ እንዳይሆን ቢቃል ጥበብ አይደለም።” (1ቆሮ. 1:17)
- ❖ “የመስቀሉ ቃል ለሚጠፉት ሞኝነት፤ ለእኛ ለምንድን ግን የእግዚአብሔር ኃይል ነውና።” (1ቆሮ. 1:18)
- ❖ “ለተጠሩት ግን... የእግዚአብሔር ኃይልና የእግዚአብሔር ጥበብ የሆነው ክርስቶስ ነው።” (1ቆሮ. 1:24)
- ❖ “...ቃሌም ስብከቴም መንፈስንና ኃይልን በመግለጥ ነበር እንጂ፤ በሚያባብል በጥበብ ቃል አልነበረም።” (1ቆሮ. 2:4)

◆ “እምነታችሁም በእግዚአብሔር ኃይል እንጂ በሰው ጥበብ እንዳይሆን፤...”

(1ቆሮ. 2:3)

◆ “ነገር ግን የኃይሉ ታላቅነት ከእግዚአብሔር እንጂ ከእኛ እንዳይሆን ይህ መዝገብ በሸክላ ዕቃ ውስጥ አለን።” (2ቆሮ. 4:7)

◆ ጌታ እግዚአብሔር ለጳውሎስ “ጸጋዬ ይበቃሃል፤ ኃይሌም በደካም ይፈጸማልና አለኝ” ብሎታል። (2ቆሮ. 12:9)

በእነዚህ ጥቅሶች ውስጥ ኃይልን በተመለከተ ስምንት ጊዜ ተገልጾ እናያለን፡- የእግዚአብሔር ኃይል፤ የክርስቶስ ኃይል፤ የመስቀሉ ኃይል፤ እና የመንፈስ ቅዱስ ኃይል። “ኃይልን” በሚያመልክ ሕብረተ ሰብ ውስጥ ስንኖር እንደ ክርስቲያን መሪዎች ልናስተውለው የሚገባን ነገር ሁሉ የሚያጠነጥነው በእኛ ዙሪያ ሳይሆን በእግዚአብሔር አብ፤ በእግዚአብሔር ወልድና በእግዚአብሔር መንፈስ ቅዱስ ላይ ነው። ክርስቶስና መስቀሉ ሁልጊዜ በፊታችን ልናኖረው ይገባል!!! ሐዋርያው ጳውሎስ እንዲህ ይላል፡- “በመካከላችሁ ሳልሁ ከኢየሱስ ክርስቶስ በቀር እርሱም እንደተሰቀ ለሌላ ነገር እንዳላውቅ ቆርጬ ነበርና።” (1ቆሮ. 2:2) ኃይልን ለማግኘት የመጓጓት፤ የማምለክና፤ የማመንዘር ጉዳይ ከአዳምና ሔዋን፤ የራሳቸው እግዚአብሔር ለመሆን በሰይጣን ከተፈተኑበት ጊዜ ጀምሮ በታሪክ ውስጥ የታዩ ባህርይ ነው።

በአሁኑ ዘመንም ሰው ኃይልን ለማግኘት ከመፈለግ ጋር በተገናኙ በሦስት ክፉ ምኞቶች ሲጠላለፍ እናየዋለን፡- ገንዘብ፤ ዝና እና ሌላውን መግዛት። በጣም የሚያሳዝነው ጉዳይ ግን እነዚህ የሚያጥመነምኑ ክፉ የምኞት አዘቅቶች በቤተ ክርስቲያንም ውስጥ መከሰታቸውን ሰናይ፤ የሚያስሰብ ደረጃ ላይ እንዳለን ለመገንዘብ አያዳግተንም። ከእነዚህም መካከል በቤተ ክርስቲያን የማያፈናፍን መዋቅር በመኖሩ ምክኒያት በመሪዎች መካከል ብዙ መገፋፋትና መጠላላት መኖሩ በቤተ እምነቶች መካከል መኖሩ፤ በሽምግልና የተቀመጡ መሪዎች ጌታ ለሙሉ ጊዜ አገልግሎት በጠራቸው ፓስተሮችና አገልጋዮች ላይ እጃቸውን እያከበዱ መምጣታቸውና፤ የአገልጋዮቹ የጸጋ ስጦታና እምቅ ችሎታ እየተፈለቀቀ እንዲወጣ ጸጋን ከመጨመር ይልቅ፡ ራዕያቸውን እያጨናገፈ መምጣቱን፤ በምናይበት ጊዜ ችግሩ የጠለቀ እንደሆነ ለመገንዘብ አያቅተንም።

ከዚህም ሌላ በወንጌላውያን አብያተ ክርስቲያናት ኃይልን ለማግኘት ያለን “ግላዊ የሥጋ ፍላጎት” “የመንፈስ ቅዱስን ኃይል” ለማግኘት ካለን ጥማት ጋር ተደ

ባልቆ መከሰቱ እጅግ የሚያሳስብ ነገር ነው!!! እንደ ቤተ ክርስቲያንም ሆነ፤ እንደ መሪዎችና አገልጋዮች የመንፈስ ቅዱስን ኃይል በንጽሕና፤ በቅንነትና የእግዚአብሔርን መንግሥት ለማስፋት ከመፈለግ የተነሳ ያልተጠማን ምን እንጠማለን? ነገር ግን ይኸው ጥማታችን ዘወርዋራ በሆነ አዕምሮ፤ “በኃይል ለመሰልጠን” ካለን የግል አጀንዳና “በሕዝብ የታወቀ ዝነኛ አገልጋይ” ለመሆን ካለን ውስጣዊ ረዣብ ጋር ሲደባለ ቅ ግን ንጽሕናውን ያጣል!!! እንዲህ ላለው ግላዊ ዓላማ እግዚአብሔር የመንፈሱን ኃይል ለመስጠት እጅግ ይቸገራል። “ኃይልን ለማግኘት ለምን እንፈልጋለን?” የሚለውን በማስተዋል ቆም ብለን ልናስበው ይገባል ብዬ አምናልሁ። የክርስቶስ ምስክር ለመሆን (የሐዋ. ሥራ 1:8)፤ ለመቀደስ እና ትሕትና የተሞላበት አገልግሎት ለመስጠት፤ ወይንስ የግል አጀንዳ መሸፈኛ፤ የውስጣችን ግላዊ ክብር ለማጎልበት አስፈላጊ ወይንም ተፈላጊ አገልጋይ ለመሆን፤ በሌሎች ሰዎች አዕምሮ ለመታሰብ፤ ሌሎችን ለመጫን ከመፈለግ? (ማር. 10:42-44፤ 1ኢጥ. 5:2-3)

- ❖ አንደኛ ኃይል በድካም ውስጥ ሲገለጥ የምናየው ወንጌል በሆነው በክርስቶስ ነው፤ ምክኒያቱም በመስቀሉ የታየው ድካም ነው የእግዚአብሔር ኃይል ሆኖ የተገለፀው። (1ቆሮ. 1:17-25)
- ❖ ሁለተኛ ኃይል በድካም ሲገለጥ የምናየው በቆሮንቶስ ከተማ ባሉት አማኞች ውስጥ ነው፤ ምክኒያቱም “...ብርቱንም ነገር እንዲያግፍር፤ እግዚአብሔር የዓለምን ደካማ ነገር መረጠ፤...” (1ቆሮ. 2:1-5)

ይህንን ሐሳብ በመቀጠል ሐዋርያው ጳውሎስ ሁለት ዓይነት ሕዝቦች እንዳሉ ከገለፀ በኋላ፤ የክርስቲያኖችና የቤተ ክርስቲያን እይታ ከእነርሱ አመለካከት እንደ ሚለይ ይገልጻል። አንደኛው ሕብረተ ሰብ የአይሁድ ሕብረተ ሰብ ሲሆን፤ “መቼም አይሁድ ምልክትን ይለምናሉ፤” (1 ቆሮ. 1:22) ይላቸዋል። መሲህ ለመሆኑ ማረጋገጫ ፍለጋ ምልክትን እንዲያሳያቸው ሲጠይቁ እናያለን። ለዚህ ነው “መምህር ሆይ፤ ከአንተ ምልክት እንድናይ እንወዳለን።” ይሉት የነበረው። (ማቴ. 12:38፤ 16:1፤ ማር. 8:11፤ ሉቃስ 11:16፤ ዮሐ 2:18፤ 4:48፤ 6:30)። ሁለተኛዎቹ ሕብረተ ሰብ የግሪክ ሰዎች ናቸው፤ “የግሪክ ሰዎች ጥበብን ይሻሉ፤” ይላቸዋል። (1ቆሮ. 1:22) ግሪኮች ለረዥም ዘመን በጣም የሚያስደንቅ ፍልስፍና የሚያፈልቁ ስለ ነበሩ፤ ሰው የሚያስብ አዕምሮ ያለው እንዲሆን የአዕምሮ ነፃነት ፈላጊዎች ነበሩ። በአሁን ዘመን

ም ቢሆን የኃይል ጥያቄና ሥጋዊ ጥበብን የማግኘት ጥማት የብዙ ክፍለ ዓለማት ውድቀትን የሚገልፅ መሠረታዊ ጣዖታት ናቸው።

ከእነዚህ ሁለት የተለያዩ አጉል የሆኑ አስተሳሰቦች፤ ማለትም “የአይሁድ ኃይል ፈላጊነት” እና “የግሪኮች ጥበብ ፈላጊነት” የተለየ፤ ሦስተኛው እይታ የክርስቲያን አማኞች ርትዕ ያለው አቋም ነው። ሐዋርያው ጳውሎስ “እኛ ግን የተሰቀለውን ክርስቶስን እንሰብካለን።” (1ቆሮ. 1:23) ያለው ነው። የክርስቲያን ስብከት ወይ እንደ አይሁድ አይጠይቅም፤ ኃይልንም ለማግኘት አይቋምም፤ ወይንም ደግሞ እንደ ግሪኮችም ሥጋዊ ጥበብ ፍለጋ፤ በሌላው ሰው ላይ ለመሰልጠን ሰብዓዊ ፍልስፍና ለማግኘት አይኳትንም። ነገር ግን “እኛ ግን የተሰቀለውን ክርስቶስን እንሰብካለን።” እንደ ተባለ ነው!!!

የተሰቀለው ክርስቶስ ለአይሁድ ማሰናከያ፤ ለአሕዛብ ደግሞ ሞኝነት ነበር። የመስቀሉ ምስጢር ኃይል ለሚያመልኩ ለአይሁድ ሕብረተ ሰብ ፍጹም ማሰናከያ ነበር፤ በፍልስፍና ለናዘለ ለግሪክ ሕብረተ ሰብ ደግሞ ውርደት ነው። የሮም ነዋሪ የሆነና ነፃ የሆነ ሰው በመስቀል አይሰቀልም። “ለተጠፋት ግን... የእግዚአብሔር ኃይልና የእግዚአብሔር ጥበብ የሆነው ክርስቶስ ነው።” (1ቆሮ. 1:24)

5. መንፈስ ቅዱስና የእግዚአብሔር ቃል፡- (1ቆሮ. 2: 1-16)

ሐዋርያው ጳውሎስ የላቀና የተለየ ሌላ “ጥበብ” እንዳለ ለመግለፅ፡- “በበሰሉት መካከል ግን ጥበብን እንናገራለን፤ ነገር ግን የዚችን ዓለም ጥበብ አይደለም።” ይላል። (ቁጥር 6)

- አንደኛ፡- “በበሰሉት መካከል የሚነገር ጥበብ” ነው። የመስቀሉ ምስጢር ገብቷቸው እግዚአብሔር ወዳዝጋጀላቸው ዓላማ በክርስቶስ መስቀል በኩል በሙላት ሊገቡ የሚችሉት የበሰሉ የነጠፋና የባህርይ ለውጥ ሂደት ውስጥ የገቡ ክርስትያኖች ናቸው።
- ሁለተኛ፡- ይህ ጥበብ ከእግዚአብሔር የመጣ ነው። (ቁ. 7) የዚች ዓለም ጥበብ፤ ወይንም በዘመኑ ከሚናፈሰው ኃይልና ሥልጣንን ለማግኘት ከመጓጓዣና ከመላላት የመጣ ጥበብ አይደለም። ጳውሎስ እንዳለው፡- “ነገር ግን አስቀድሞ ከዘመናት በፊት ለክብራችን የወሰነውን ተሰውሮም የነበረውን የእግዚአብሔርን ጥበብ እንናገራለን።” (ቁ. 7) ይህ ጥበብ ሥጋዊ የሆነ፤ ከአዕምሮ የመነጨ ፍልስፍና፤ አይደለም። ጳውሎስም “የጥበበኞችን ጥበብ አጠፋልሁ፤ የአስተዋዮችንም ማስተዋል እጥላለሁ ተብሎ ተፅፎአልና” ይላል። (1ቆሮ. 1:19) የዚች ዓለም

ጥበብም አይደለም፤ ምክኒያቱም “ጥበበኛ የት አለ? ጻፊስ የት አለ? የዚች ዓለም መርማሪስ የት አለ? እግዚአብሔር የዚችን ዓለም ጥበብ ሞኝነት እንዲሆን አላደረገምን? (1ቆሮ. 1:20)። ነገር ግን ይህ ጥበብ የእግዚአብሔር ጥበብ ነው። (1ቆሮ. 1:21፤24፤ 2:7)

- ሦስተኛ፦ ይህ ጥበብ እግዚአብሔር ልክብራችን የወሰነው ነው። (2:7) በሮሜ 5:2 ላይም “በእግዚአብሔር ክብርም ተስፋ እንመካለን” ይላል። እንዲያውም ጳውሎስ በ1ቆሮ. 2:9 ላይ “ዓይን ያላየችው (INVISIBLE) ፤ ጆሮም ያልሰማችው (INAUDIBLE)፤ እና “በሰውም ልብ ያልታሰበው፤ (INCONCEIVABLE) ነው። “ለእኛ እግዚአብሔር በመንፈሱ በኩል ገለጠው።” (2:10)

ሐዋርያው ጳውሎስ ከእግዚአብሔር በክርስቶስ፤ በመንፈስ ቅዱስም በኩል የተገለጠው ጥበብ ላይ በማጠንጠን የመንፈስ ቅዱስን ባህርያት በአራት ደረጃዎች ይገልጻል።

- ❖ መንፈስ ቅዱስ የእግዚአብሔርን ጥልቅ ነገርም እንኳን ሳይቀር ሁሉንም የመመርመር ሥልጣን አለው። (2:10-11)
- ❖ መንፈስ ቅዱስ የእግዚአብሔርን ምሥጢር የመግለጥ ሥልጣን አለው። (2:10-12)
- ❖ መንፈስ ቅዱስ በመገለጥ (REVELATION) የመጣውን የእግዚአብሔርን ምሥጢር፤ የነቢያትና የሐዋርያትን ማስተዋል በመክፈትና በመምራት (INSPIRATION) የእግዚአብሔር ቃል እንዲፃፍ አድርጓል።(2:13) የነቢያትንና የሐዋርያትን ቃላት በመጠቀም የራሱን ቃል በሥልጣን ተናግሯል። የእግዚአብሔር ቃል ዋና ደራሲው መንፈስ ቅዱስ ነው።
- ❖ መንፈስ ቅዱስ በዘመናት ተስውሮ የነበረውን የእግዚአብሔር ምሥጢር፤ በጽሑፍ እንዲፃፍ ካደረገ በኋላ፤ ትውልድም ሁሉ የቃሉን ምሥጢር በመግለጥ፤ በማስተማርና ማስተዋሉን በመክፈት (ILLUMINATION) ይለውጣል፤ ያሳድጋል፤ የጥበብም ባለጠግነት እንዲኖራቸው ያደርጋል። (2:13-16)
- ❖ በጣም የሚገርመው ግን መንፈስ ቅዱስ የእግዚአብሔርን ቃል ለመረዳት እንድንችል እዕምሮአችንን የሚከፍት፤ የሚመራንም እርሱ ከሆነ በክርስቲያኖች፤ ይልቁንም በመሪዎች መካከል የሐሳብና የአሠራር ልዩነት በየጊዜው መከሰቱ ቆም ብለን እንድናስብ እንገደዳለን።

- ◆ የእግዚአብሔር ቃል ለህይወትም ይሁን ለአገልግሎታችን የመጨረሻው ሥልጣን እንደሆነ መቀበል አለብን።
- ✓ የእግዚአብሔር ቃል ዋና ዓላማ የክርስቶስን ማዕከላዊነት እንደሆነ መረዳት ይኖርብናል።
- ✓ መጽሐፍ ቅዱሳዊ የሆነ የአተረጓጎም መመሪያ ሊኖረን ይገባል።
- ✓ የእግዚአብሔር ቃል እንደ ክርስቲያን ህብረተ ሰብ በአንድነትና በመደማመጥ በሥልጣኑ ሥር ተቀምጦን ልናጠናው ይገባል።
- ✓ የእግዚአብሔርን ቃል ለማጥናት በፍፁም ትህትና፣ በተከፈተ ልብ፣ በቅንነትና ለመቀበል ከሚፈልግ መንፈስ ጋር ልንቀርብ ይገባናል። ለዓመታት የያዝናቸው የራሳችን ግላዊ አስተሳሰቦችን፣ ከባህላችን የወረሰናቸው፣ (ከቤተ እምነት ወይም ካደግንበት ሕብረተ ሰብ፣ የወረሰናቸው፣ ከቃሉ ጋር የማይጣጣሙ ባህሎች) እና የግላችንን ስምና ዝና ለማስፋት ያለንን ንፁሕ ያልሆነ ረሃብ እንዲያስጥለን ልንፈቅድለት ይገባል።

6. የቤተ ክርስቲያን አሠራር፡-

ሐዋርያው ጳውሎስ የቆሮንቶስ ሰዎች ስለ ቤተ ክርስቲያን ያላቸው መረዳት የተበላሸ ካልሆነ በስተቀር አሁን የሚያሳዩትን ግርድፍና ያልተለወጠ ባህርይ ሊገልፁና ሊያሳዩ እንደማይችሉ አስተውሏል። ይህንን ሐሳብ ለመግለፅ ሦስት ዓይነት የቤተ ክርስቲያን ገፅታዎችን በማስቀመጥ በአመራር ላይ ከተቀመጡትም ይሁን፣ ለምዕመኑም ያላቸውን አንድምታ ያሳያል።

- ◆ አንደኛ የእርሻ ተምሳሌት “የእግዚአብሔር እርሻ ናችሁ!” (1ቆሮ. 3:9)
- ◆ ሁለተኛው የህንፃ ተምሳሌት “የእግዚአብሔር ሕንፃ ናችሁ!” (1ቆሮ. 3:9)
- ◆ ሦስተኛው የቤተ መቅደስ አሠራር ተምሳሌት “የእግዚአብሔር ቤተ መቅደስ እንደሆናችሁ፤ የእግዚአብሔርም መንፈስ እንዲኖርባችሁ አታውቁምን?” (1ቆሮ. 3:16)

ሐዋርያው ጳውሎስ እንዲያውም ለቆሮንቶስ ሰዎች እጅግ የጠለቀና የሚያሳስብ ጥያቄ በፊታቸው ያቀርብላቸዋል፡-

“አጵሎስ እንግዲህ ምንድን ነው? ጳውሎስስ ምንድን ነው? በእነርሱ እጅ ያመናችሁ አገልጋዮች ናቸው?” አጵሎስም ሆነ ጳውሎስ በቆሮንቶስ ሰዎች ላይ ሊሰለጥኑ የመጡ ሳይሆን፤ ሊያገለግሉ የመጡ አገልጋዮች ናቸው። የቆሮንቶስ ሰዎች የእምነታ

ቸው መዳረሻም ይሁን የእምነታቸው ምንጭ አይደሉም። ነገር ግን የቆሮንቶስ ሰዎች በክርስቶስ ወዳለው ምክኒያት የሆነ የእግዚአብሔር አገልጋዮች ናቸው። ከዚህም ሌላ “ጌታ እንደሰጣቸው ያገለግላሉ።” የእግዚአብሔርን ሥራ የሚሠሩ መሣሪያዎች ናቸው።

- ❖ “እኔ ተክልሁ፤” (ቁ. 6)
- ❖ “አጽሎስም አጠጣ፤” (ቁ. 6)
- ❖ “ነገር ግን እግዚአብሔር ያሳድግ ነበር።” (ቁ.6)
- ❖ ቤተ ክርስቲያንን በመሪዎቿ አንጻር ሳይሆን መተርጎም፣ ማጤንና መገምገም ያለብን፤ መሪዎች በቤተ ክርስቲያን አኳያ መመዘን መለካትና መታየት አለባቸው!!!
- ❖ ደግሞም ዓለም ቤተ ክርስቲያንን እንደ ኢንስቲቱሽንና መሪዎቿም በሰብዓዊ ሥልጣን የተላበሱ “ዝነኞች” እንደሆኑ እንደምታስብ ልናስባት የእግዚአብሔር ቃል አይፈቅድልንም። ነገር ግን ቤተ ክርስቲያን የዳነና በቃል ኪዳን የተጠራ አዲስ ሕበረተሰብና የእግዚአብሔር ክብር በዓለም ላይ ለማንጸባረቅና ለመግለጥ የተጠራች እንደሆነች ልናስብ ይገባናል።
- ❖ ስለዚህ የቤተ ክርስቲያን ትምክህት፣ አለችታ፣ እና ዓምድ፣ መሪዎቿ ሳይሆኑ፤ የሠራዊት ጌታ እግዚአብሔር ነው!!!

❖ **ክብር፡** -ለእግዚአብሔር አብ-የተዘራውን ማብቀልና ማሳደግ ለሚችለው፤

- ለእግዚአብሔር ወልድ፡- የቤተ ክርስቲያን አምድና መሠረት ለሆነው፤
- ለእግዚአብሔር መንፈስ ቅዱስ፡- ለቤተ ክርስቲያን ሕይወትን እየሰጠ፤ በውስጧ ለሚኖርና ለሚቀድሳት ይገባል። (1ቆሮ. 1:31፤3:21-23)

7. የአገልግሎት ሞዴሎች፡- (1ቆሮ. 4: 1-21)

በቤተ ክርስቲያን ታሪክ ውስጥ እስከ አሁን የተከሰቱትን ጥግ የሆኑ አስተሳሰቦች አሉ። በአንድ በኩል የሙሉ ጊዜ አገልጋዮችን (ፓስተሮች፣ ወንጌላውያን፣ ወዘተ) በላጭነት እንዳላቸው የሚያሳይ፤ በሌላ በኩል ደግሞ ይህንን በጥብቅ የሚጻረር የትርፍ ጊዜ አገልግሎት የሚሰጡትን በላጭነት የሚያሳይ (ሸማግሌዎች፣ ዲያቆናት፣ ቦርድ፣ ወዘተ) ጥግ የሆኑ አስተሳሰቦች እንዳሉ የማይካድ ሐቅ ነው።

ሐዋርያው ጳውሎስ “አጽሎስ እንግዲህ ምንድን ነው? ጳውሎስስ ምንድን ነው?” (3: 5) ያለውን ልንመልሰው የሚገባ ጥያቄ ነው። በተጨማሪም በምዕራፍ 4:1 ላይ “እንዲሁ ሰው እኛን እንደ ክርስቶስ ሎሌዎችና እንደ እግዚአብሔር ምሥጢር መጋቢዎች ይቆጠረን” ይላል። የሙሉ ጊዜ አገልጋዮች ይሁኑ፤ የትርፍ ጊዜ አገልጋዮች ከዚህ በላይም ሆኑ፤ ከዚህ በታች ሊሆኑ አይችሉም። ለዚህ ነው ጳውሎስ በቆሮንቶስ ሰዎች እጅግ ያዘነው። “እኔ የጳውሎስ ነኝ፤ እኔስ የአጽሎስ ነኝ፤ እኔ ግን የኬፋ ነኝ፤ እኔስ የክርስቶስ ነኝ፤...” በማለት በግለሰቦች ዙሪያ መጠለላቸውና፤ ቤተ ክርስቲያን የግለሰቦች እንደሆነች መቁጠራቸው (የሙሉ ጊዜ አገልጋዮች ይሁን የትርፍ ጊዜ አገልጋዮች) ከእውነት የራቀና ክርስቶስንም የማይወክል አጉል አመለካከት ነው።

◆ በአንድ በኩል የፓስተርነት (የመጋቢነት) አገልግሎት እጅግ የከበረ እንደሆነ የምናውቀው በ1ጢሞቴዎስ 3: 1-7 የተሰጠው መለኪያ ከፍተኛነት ስናይና፤ ጳውሎስ በ1ተሰሎንቄ 5:12-13 ላይ “ወንድሞች ሆይ፤ በመካከላችሁ የሚደክሙትን በጌታም የሚገዙአችሁን የሚገሥጹአችሁንም ታውቁ ዘንድ፤ ስለ ሥራቸውም በፍቅር ከመጠን ይልቅ ታከብሩአቸው ዘንድ እንለምናችኋለን።” ያለውን ቃል በምናይበት ጊዜ ነው።

◆ በሌላ በኩል ደግሞ ሚዛኑን ለመጠበቅ ጳውሎስ ስለ ራሱ፤ ስለ አጽሎስና ስለ ኬፋ (ጴጥሮስ) የሰጠውን መግለጫና፤ “እንዲሁ ሰው እኛን እንደ ክርስቶስ ሎሌዎችና እንደ እግዚአብሔር ምሥጢር መጋቢዎች ይቆጠረን።” ያለውን ሐሳብ ማስተዋል ይኖርብናል። ፓስተሮችም ጳውሎስ ያለውን ቃል ልናስብ፤ ዋና የዓላማችን መዳረሻ አድርገን ልንወስድ ይገባል። እንዲህ የሚለው፡-“እንደዚህም ሲሆን፤ በመጋቢዎች ዘንድ የታመነ ሆኖ መገኘት ይፈልጋል።” (1ቆሮ. 4:2) እርስ በርሳችንም ከመፈራረድና የማይገባ ትችት ከመናገርም ልንቆጠብ ይገባል። “ነገር ግን በእናንተ ዘንድ፤ ወይም በሌላ ሰው ዘንድ ብፈርድ ለእኔ ምንም አይደለም። እኔም በራሴ እንኳ አልፈርድም፤ በራሴ ላይ ምንም አላውቅምና።” (4: 3) ጳውሎስ በመቀጠልም “...ጌታ እስኪመጣ ድረስ ጊዜው ሳይደርስ አንዳች አትፍረዱ።” በአንድ በኩል ለእግዚአብሔር ሥራ መጠራት እጅግ የከበረ ቢሆንም፤ በሌላ በኩል ደግሞ መለኪያው ግን እጅግ ከፍተኛ ስለሆነ እንደፈለጉ መኖር የሚቻልበት ኑሮ አይደለም።

◆ ፓስተሮች “የእግዚአብሔር ምሥጢር መጋቢዎች” ናቸው። (4: 1-2) ፓስተሮች በማስተማር ጸጋቸው (1ጢሞ 3:2)፤ የእግዚአብሔርን ቃል እውነት በመጠበቅ

ቃቸው፤ እና ለእግዚአብሔር ቃል እውነተኞችና ታማኞች በመሆናቸው “የእግዚአብሔር ምሥጢር መጋቢዎች” ናቸው። (4: 1-2)

❖ ፓስተሮች “የክርስቶስ አገልጋዮች” ናቸው (3: 5-9)

❖ ፓስተሮች “ለዓለም፥ ለመላእክትም፥ ለሰዎችም መጫወቻ” ናቸው። (4: 8-13)
ጳውሎስ እንዲያውም ሐሳቡን በማጥለቅ “እግዚአብሔር እኛን ሐዋርያቱን ሞት እንደተፈረደባቸው ሰዎች ከሁሉ ይልቅ የኋለኞች እንዳደረገን ይመስልኛል ና።” (4: 9) በመቀጠልም ጳውሎስ “...እስከ አሁን ድረስ የዓለም ጥራጊ የሁሉም ጉድፍ ሆነናል።” (4:13) ለዚህ ተቃውሞ ዋናው ምክኒያት የምንሰብከው ወንጌል በነፃ የተሰጠ ስጦታ አዳኝ ክርስቶስ ብቻ እንደ ሆነ የሚያበስርና፤ ቅድስናና የህይወት ለውጥ እንዲኖር የሚያደርግ በመሆኑ ነው።

❖ ፓስተሮች በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ያለው አዲሱ ሕብረተ ሰብ “አባቶች” ናቸው። (4:14-21) ጳውሎስ “እንደምወዳችሁ ልጆቼ አድርጌ ልገሥዳችሁ እንጂ ላሳፍራችሁ ይህን አልፅፍም። በመቀጠልም “በክርስቶስ አእሳፍ ሞግዚቶች ቢኖሩ አችሁም ብዙ አባቶች የሉአችሁም” ይላል። (4፥ 15)

ይህንን ምዕራፍ ለማጠቃለል የእኛ አመራር ሞዴላችን ከተለያዩ ባሕሎች የወርሰናቸው፤ ወይንስ በእግዚአብሔር ቃል የምናየው የክርስቶስ የአገልጋይነት አመራር የሚያንጸባርቅ ሊሆን ይገባል? ብለን ልንጠይቅ ግዴታ አለብን። ምክኒያቱም በዓለም ላይ በተለያዩ ባሕሎችና አሠራሮች ሳናውቅውና ሳናስተውለው እንዲህ ዓይነቱ በከረፈ መዋቅርና የግለሰቦችና ወይንም የቡድን ኃይልና ሥልጣን የሚያንጸባርቁ የአመራር ስልቶች ሳይታወቁን በቤተ ክርስቲያን ባለን አመራር እያዋልነው እንዳይሆን ማየታችን በጣም አስፈላጊ ነው። ከእነዚህም መካከል፦

- በአፍሪካ ውስጥ፦ የነገድ አለቃ (TRIBAL CHIEF)
- በላቲን አሜሪካ ውስጥ፦ የወንድ የበላይነት (MACHISMO - EXAGURATED MASCUALINITY)
- በሳውዝ ኤስያ ውስጥ፦ በደቀ መዛሙርቱ የሚመለከ ጉሩ (GURU)
- በኢስት ኤስያ ውስጥ፦ ማንም ሊቋቋመው የማይችለው ሥልጣን ያለው የኮንፊሽያኒስ አስተማሪ (THE CONFUCIAN TEACHER)
- በብሪታን ሕንድ ከእጃቸው ነፃ ከመውጣቷ በፊት (ከ 1947 ዓ. ም. በፊት) የነበረ፦ የራጅ አስተሳሰብ (THE BRITISH RAJ MENTALITY)

- ◆ እነዚህ ሁሉ አስተሳሰቦች ግን “ከእኔ ተማሩ፤ እኔ የዋህ በልቤም ትሑት ነኝና።” ካለው የጌታ መንፈስና ሐሳብ ጋር የማይሄዱና፤ እንዲያውም በቀጥታ የሚጋጩ ናቸው። ከዚህ ይልቅ የሙሉ ጊዜ አገልጋዮችም ይሁን፤ የትርፍ ጊዜ አገልጋዮች የሚከተሉትን ዐበይት ጉዳዮች ልብ ብለው ሊያስተውሉ ይገባል።

ትህትና፡-

- በክርስቶስ ፊት፡- የእርሱ አገልጋዮች ስለሆንን፤
- በእግዚአብሔር ቃል ሥልጣን ፊት፡- ባለ አደራዎች ስለሆንን፤
- በዓለም ፊት፡- ተቃውሞን የምንቀበል ስለሆንን፤
- በቤተ ክርስቲያን ምዕመን ፊት፡- ልናገለግለው የተጠራንለት ስለሆንን!!!